TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)
2007. gada 25. janvārī *

Satura rādītājs

I — Apstrīdētais lēmums ..... I - 905

A — Aizliegta vienošanās ..... I - 905

B — Aizliegtās vienošanās ilgums ..... I - 908

C — Naudas sodi ..... I - 909

D — Apstrīdētā lēmuma rezolutīvā daļa ..... I - 910

II — Process Pirmās instances tiesā un Apstrīdētais spriedums ..... I - 912

III — Tiesvedība Tiesā ..... I - 913

IV — Par apelācijas sūdzību ..... I - 914

A — Par pirmo pamatu — apgalvojums par jautājumu, kurus Komisija uzdeva izmeklēšanas gaitā, prettiesiskumu ..... I - 915

1. Lietas dalībnieku argumenti ..... I - 915

2. Tiesas vērtējums ..... I - 916

B — Par otro pamatu — apgalvojums par noteiktu pierādījumu nepieņemamību ... I - 917

1. "Sadales atslēgu" dokuments ..... I - 917

a) Lietas dalībnieku argumenti ..... I - 917

b) Tiesas vērtējums ..... I - 918

2. *Dalmine* bijušo vadītāju pratināšanas protokoli ..... I - 921

a) Lietas dalībnieku argumenti ..... I - 921

b) Tiesas vērtējums ..... I - 922

* Tiesvedības valoda — itāļu.

C — Par trešo pamatu — apgalvojums par to, ka Apstrīdētajā lēmumā tika ietverti pamati, kas nebija saskaņoti ar apelācijas sūdzības iesniedzējai nosūtītajiem iebildumiem ..... I - 924

1. Lietas dalībnieku argumenti ..... I - 924

2. Tiesas vērtējums ..... I - 925

D — Par ceturto pamatu — apgalvojums par faktu sagrozīšanu un pamatojuma neesamību saistībā ar Apstrīdētā lēmuma 1. pantā noteikto pārkāpumu ..... I - 926

1. Lietas dalībnieku argumenti ..... I - 926

2. Tiesas vērtējums ..... I - 927

E — Par piekto pamatu — apgalvojums par tiesību kļūdu, faktu sagrozīšanu un pamatojuma neesamību saistībā ar pārkāpumu ietekmi uz tirdzniecību starp dalībvalstīm ..... I - 930

1. Lietas dalībnieku argumenti ..... I - 930

2. Tiesas vērtējums ..... I - 931

F — Par sesto pamatu — apgalvojums par pilnvaru nepareizu izmantošanu, tiesību kļūdu un faktu sagrozīšanu saistībā ar Apstrīdētā lēmuma 2. pantā noteikto pārkāpumu ..... I - 932

1. Lietas dalībnieku argumenti ..... I - 932

2. Tiesas vērtējums ..... I - 934

G — Par septīto pamatu — apgalvojums par nepareizu pilnvaru izmantošanu, tiesību kļūdām un faktu sagrozīšanu saistībā ar Apstrīdētā lēmuma 2. pantā noteikto pārkāpumu ..... I - 936

1. Lietas dalībnieku argumenti ..... I - 936

2. Tiesas vērtējums ..... I - 937

H — Par astoto pamatu — apgalvojums par tiesību kļūdām un faktu sagrozīšanu saistībā ar starp *Dalmine* un *Corus* noslēgtā līguma ekonomisko kontekstu ... I - 939

1. Lietas dalībnieku argumenti ..... I - 939

2. Tiesas vērtējums ..... I - 940

I — Par devīto pamatu — apgalvojums par tiesību kļūdām un pamatojuma trūkumu par pārkāpuma smagumu ..... I - 941

1. Lietas dalībnieku argumenti ..... I - 941

2. Tiesas vērtējums ..... I - 943

J — Par desmito pamatu — apgalvojums par tiesību kļūdām un pamatojuma neesamību saistībā ar pārkāpuma ilgumu un atbildību mīkstinošajiem apstākļiem ..... I - 951

1. Lietas dalībnieku argumenti ..... I - 951

2. Tiesas vērtējums ..... I - 953

V — Par tiesāšanās izdevumiem ..... I - 957

Lieta C-407/04 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam,

ko 2004. gada 24. septembrī iesniedza

Dalmine SpA, Dalmīne (Itālija), ko pārstāv A. Sinagra [*A. Sinagra*], M. Siraguza [*M. Siragusa*] un F. Moreti [*F. Moretti*], *avvocati*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otrs lietas dalībnieks tiesvedībā —

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv E. Velans [*A. Whelan*] un F. Amato [*F. Amato*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja pirmajā instancē.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], tiesneši K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], E. Juhāss [*E. Juhász*], K. Šīmans [*K. Schiemann*] un M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents),

ģenerāladvokāts L. A. Hēlhuds [*L. A. Geelhoed*],
sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2005. gada 8. decembrī,

uzklausījusi ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2006. gada 12. septembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar šo apelāciju sabiedrība *Dalmine SpA* (turpmāk tekstā — "*Dalmine*" vai "apelācijas sūdzības iesniedzēja") lūdz atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2004. gada 8. jūlija spriedumu lietā *Dalmine*/Komisija (T-50/00, Krājums, II-2395. lpp., turpmāk tekstā — "Apstrīdētais spriedums") tiktāl, ciktāl ar to tika noraidīta tās prasība par Komisijas 1999. gada 8. decembra Lēmumu 2003/382/EK par EK līguma 81. panta piemērošanu (Lieta IV/E-1/35.860-B — "Bezšuvju tērauda caurules") (OV 2003, L 140, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "Apstrīdētais lēmums").

I — Apstrīdētais lēmums

A — *Aizliegta vienošanās*

2 Eiropas Kopienu Komisija adresēja Apstrīdēto lēmumu astoņiem uzņēmumiem, kas ražo bezšuvju tērauda caurules. Šo uzņēmumu starpā bija četras Eiropas sabiedrības (turpmāk tekstā — "Kopienas ražotāji"): *Mannesmannröhren-Werke AG* (turpmāk tekstā — "*Mannesmann*"), *Vallourec SA* (turpmāk tekstā — "*Vallourec*"), *Corus UK Ltd* (bijušā *British Steel Ltd*, turpmāk tekstā — "*Corus*") un *Dalmine*. Pārējie četri Apstrīdētā lēmuma adresāti bija Japānas sabiedrības (turpmāk tekstā — "Japānas ražotāji"): *NKK Corp.*, *Nippon Steel Corp.*, *Kawasaki Steel Corp.* un *Sumitomo Metal Industries Ltd* (turpmāk tekstā — "*Sumitomo*").

3 Tērauda bezšuvju caurules tiek izmantotas naftas un gāzes industrijā un ir iedalāmas divās lielās preču kategorijās.

4 Pie pirmās kategorijas pieder urbšanas caurules, parasti sauktas "Oil Country Tubular Goods" vai "OCTG". Šīs caurules tiek pārdotas bez vītnes (turpmāk tekstā — "caurules bez vītnes") vai ar vītni. Vītņu iegriešana ir darbība, kas paredzēta, lai varētu savienot *OCTG* caurules. To var veikt atbilstoši *American Petroleum Institute* (*API*) standartiem (caurules ar šādā veidā iegrieztām vītnēm turpmāk tekstā sauktas — "standarta *OCTG* caurules") vai, lietojot speciālu tehniku, kas parasti ir patentēta. Otrajā gadījumā vītnes vai savienojuma vietas tiek apzīmētas kā "augstākās kategorijas" vai "premium" (caurules ar šādā veidā iegrieztām vītnēm turpmāk tekstā sauktas — "*premium OCTG* caurules").

5 Otrajā kategorijā ietilpst caurules naftas un gāzes vadiem ("vadiem") no neleģēta bezšuvju tērauda, ko iedala, pirmkārt, tādos, kas ražoti saskaņā ar standartizētām normām, un, otrkārt, tādos, kas ražoti pēc pasūtījuma konkrētiem projektiem (turpmāk tekstā — "projekta vadi").

6 1994. gada novembrī Eiropas Kopienu Komisija nolēma veikt izmeklēšanu saistībā ar pret konkurenci vērstu darbību pastāvēšanu attiecībā uz šiem produktiem. Šī paša gada decembrī tā veica pārbaudes vairākos uzņēmumos. Laika posmā no 1996. gada septembra līdz 1997. gada decembrim Komisija veica papildu izmeklēšanu *Vallourec, Dalmine un Mannesmann* telpās. Kad 1996. gada 17. septembrī tā veica izmeklēšanu *Vallourec* telpās, tad *Vallourec Oil & Gas* prezidents Verluka [*Verluca*] sniedza liecības (turpmāk tekstā — "Verlukas liecības"). Vēlākā 1997. gada aprīļa pārbaudē *Mannesmann* Behers [*Becher*], šī uzņēmuma vadītājs, arī sniedza liecības (turpmāk tekstā — "Behera liecības").

7 Komisija arī vairākiem uzņēmumiem nosūtīja lūgumus sniegt informāciju atbilstoši Padomes 1962. gada 6. februāra Regulas Nr. 17, Pirmā regula par Līguma [81.] un [82.] panta īstenošanu (OV 13, 204. lpp.), 11. pantam. Tā kā *Dalmine* atteicās sniegt konkrētu pieprasīto informāciju, tai tika adresēts Komisijas 1997. gada 6. oktobra Lēmums par Padomes Regulas Nr. 17 11. panta 5. punkta piemērošanas procedūru (turpmāk tekstā — "1997. gada 6. oktobra lēmums"). *Dalmine* iesniedza prasību par minētā lēmuma atcelšanu, kas tika noraidīta ar Pirmās instances tiesas 1998. gada 24. jūnija rīkojumu lietā T-596/97 *Dalmine*/Komisija (*Recueil*, II-2383. lpp.) kā acīmredzami nepieņemama.

8 Ņemot vērā Verlukas un Behera liecības un citus pierādījumus, Komisija Apstrīdētajā lēmumā konstatēja, ka astoņi uzņēmumi, kas bija šī lēmuma adresāti, bija noslēguši vienošanos cita starpā par savstarpēju vietējo tirgu sadali. Saskaņā ar šīs vienošanās noteikumiem uzņēmumi apņēmās nepārdot standarta *OCTG* caurules un "projekta" vadus citai vienošanās pusei vietējā tirgū.

9 Vienošanās bija noslēgta Kopienas un Japānas uzņēmumu tikšanās ietvaros, kas zināma ar nosaukumu "Eiropas un Japānas klubs".

10 Vietējo tirgu sadales princips tika apzīmēts ar jēdzienu "Pamata noteikumi" ("fundamentals") ("Noteikumi"). Komisija arī konstatēja, ka kluba dalībnieki faktiski ievēroja Noteikumus un ka līdz ar to vienošanās atstāja konkurenci deformējošu iespaidu uz kopējo tirgu.

11 Noslēgtā vienošanās sastāvēja no trim daļām, no kurām pirmā bija iepriekš minētie Noteikumi par vietējiem tirgiem, kas bija pamats Apstrīdētā lēmuma 1. pantā

konstatētajam pārkāpumam, otrā noteica konkursu cenas un "īpašo tirgu" (*special markets*) minimālās cenas, bet trešā ar "sadales atslēgu" (*sharing keys*) palīdzību sadalīja pasaules tirgus, izņemot Kanādu un Amerikas Savienotās Valstis.

12 Komisija savu secinājumu par to, ka šādi Noteikumi pastāvēja, pamatoja ar vairākiem dokumentiem, kas uzskaitīti Apstrīdētā lēmuma 62.–67. punktā, kā arī ar tabulu, kas ievietota lēmuma 68. punktā. No šīs tabulas izrietot, ka vietējo uzņēmumu daļa piegādē, ko veica Apstrīdētā lēmuma adresāti Japānā, kā arī visu četru Kopienas uzņēmumu daļa to vietējos tirgos bija ļoti augsta. Komisija no tā secina, ka vienošanas puses kopumā ievēroja tirgus sadali.

13 Eiropas un Japānas kluba locekļi tikās 1993. gada 5. novembrī Tokijā, lai panāktu jaunu tirgus sadales vienošanos ar Latīņamerikas ražotājiem. Panāktās vienošanās noteikumi ir minēti dokumentā, kuru Komisijai 1997. gada 12. novembrī nodeva ziņotājs, kas nebija iesaistīts procedūrā, un kurš ietver "sadales atslēgu" (turpmāk tekstā — "sadales atslēgas dokuments").

B — *Aizliegtās vienošanās ilgums*

14 Eiropas un Japānas klubs no 1977. gada līdz 1994. gadam tikās aptuveni divas reizes gadā.

15 Komisija tomēr uzskatīja, ka par pārkāpuma sākuma datumu naudas soda noteikšanai ir jāuzskata 1990. gads, jo no 1977. gada līdz 1990. gadam starp Eiropas Kopienu un Japānu bija noslēgti līgumi par labprātīgu eksporta ierobežošanu. Pēc Komisijas domām, pārkāpums beidzās 1995. gadā.

C — *Naudas sodi*

16 Lai noteiktu naudas soda apmēru, Komisija kvalificēja pārkāpumu kā sevišķi smagu, pamatojoties uz to, ka vienošanās mērķis bija sadalīt vietējos tirgus un tādējādi pārkāpums apdraudēja pienācīgu kopējā tirgus darbību. Taču tā norādīja, ka neleģēta bezšuvju tērauda cauruļu tirdzniecība četrās iesaistītajās dalībvalstīs nepārsniedza aptuveni 73 miljonus EUR gadā.

17 Ņemot to vērā, Komisija atbilstoši pārkāpuma smagumam naudas soda apmēru katram no astoņiem uzņēmumiem noteica 10 miljonu EUR apmērā. Tā kā visi uzņēmumi bija lieli uzņēmumi, Komisija uzskatīja, ka nebija vajadzības tiem piemērot atšķirīgus naudas sodus.

18 Novērtējusi pārkāpumu kā vidēji ilgu, Komisija atbilstoši pārkāpuma smaguma pakāpei noteiktā naudas soda apmēru palielināja par 10 % par katru pārkāpuma gadu, tādējādi nosakot katra iesaistītā uzņēmuma soda pamata summu. Tomēr, ņemot vērā, ka tērauda cauruļu rūpniecības nozarē ilgstoši valdīja krīze un situācija kopš 1991. gada bija pasliktinājusies, Komisija, pamatojoties uz atbildību mīkstinošiem apstākļiem, samazināja pamata summas par 10 %.

19 Visbeidzot, Komisija par 40 % samazināja *Vallourec* uzlikto naudas sodu, ka arī par 20 % *Dalmine* uzlikto sodu saskaņā ar Komisijas Paziņojuma par soda naudas neuzlikšanu vai tās samazināšanu lietās par aizliegtām vienošanās (OV 1996, C 207, 4. lpp.; turpmāk tekstā — "Paziņojums par sadarbību") D 2. punktu, ņemot vērā, ka abi uzņēmumi bija sadarbojušies ar Komisiju administratīvās procedūras laikā.

20 Apstrīdētā lēmuma 2. pantā Komisija uzskatīja, ka līgumu noslēgšana starp Kopienas ražotājiem par cauruļu bez vītnes pārdošanu Apvienotās Karalistes tirgū bija pārkāpuma izdarīšana. Tomēr Komisija neuzlika papildu sodu saistībā ar šo pārkāpumu, jo šie līgumi bija tikai veids, kā ieviest valsts tirgu ievērošanas principu Eiropas un Japānas kluba ietvaros.

D — *Apstrīdētā lēmuma rezolutīvā daļa*

21 Saskaņā ar Apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punktu astoņi uzņēmumi, kas bija tā adresāti, "[..] ir pārkāpuši EK līguma 81. panta 1. punkta noteikumus, noslēdzot [..] vienošanos, kas cita starpā paredzēja attiecīgo valstu bezšuvju tērauda standarta [..] *OCTG* cauruļu un [..] "projekta" vadu tirgu sadali".

22 Šī lēmuma 1. panta 2. punktā teikts, ka pārkāpums ir ildzis kopš 1990. gada līdz 1995. gadam *Mannesmann*, *Vallourec*, *Dalmine*, *Sumitomo*, *Nippon Steel Corp.*, *Kawasaki Steel Corp.* un *NKK Corp.* gadījumā. Attiecībā uz *Corus* norādīts, ka pārkāpums ilga no 1990. gada līdz 1994. gada februārim.

23 Pārējie atbilstošie Apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas noteikumi ir formulēti šādi:

"2. pants

1. [*Mannesmann*], *Vallourec* [..], [*Corus*] un *Dalmine* [..] ir pārkāpuši EK līguma 81. panta 1. punktu, 1. pantā minētā pārkāpuma ietvaros noslēdzot līgumus, ar kuriem tika sadalīta *OCTG* cauruļu bez vītnēm piegāde [*Corus*] (*Vallourec* [..] sākot ar 1994. gadu).

2. [*Corus*] pārkāpums ilga no 1991. gada 24. jūlija līdz 1994. gada februārim. [*Vallourec*] pārkāpums ilga no 1991. gada 24. jūlija līdz 1999. gada 30. martam. [*Dalmine*] pārkāpums ilga no 1991. gada 4. decembra līdz 1999. gada 30. martam. [*Mannesmann*] pārkāpums ilga no 1993. gada 9. augusta līdz 1997. gada 24. aprīlim.

[..]

4. pants

Uzņēmumiem, kas nosaukti 1. pantā, pamatojoties uz tajā konstatēto pārkāpumu, tiek uzlikti šādi naudas sodi:

1. [*Mannesmann*] — EUR 13 500 000

2. *Vallourec* [..] — EUR 8100 000

3. [*Corus*] — EUR 12 600 000

4. *Dalmine* [..] — EUR 10 800 000

5. *Sumitomo* [..] — EUR 13 500 000

6. *Nippon Steel* [..] — EUR 13 500 000

7. *Kawasaki Steel* [..] — EUR 13 500 000

8. *NKK* [..] — EUR 13 500 000."

II — Process Pirmās instances tiesā un Apstrīdētais spriedums

24 Ar prasības pieteikumiem, kas iesniegti Pirmās instances tiesas kancelejā, septiņi no astoņiem ar Apstrīdēto lēmumu sodītajiem uzņēmumiem, to starpā arī *Dalmine*, iesniedza šo apelācijas sūdzību pilnībā vai daļēji atcelt šo lēmumu un pakārtoti — atcelt uzlikto naudas sodu vai samazināt tā apmēru.

25 Ar Apstrīdēto spriedumu Pirmās instances tiesa:

— atcēla Apstrīdētā lēmuma 1. panta 2. punktu tiktāl, ciktāl ar to tika konstatēta ar šo pantu *Dalmine* piedēvētā pārkāpumu pastāvēšana pirms 1991. gada 1. janvāra;

— piemēroja *Dalmine* naudas sodu EUR 10 080 000 apmērā;

— prasību pārējā daļā noraidīja;

— piesprieda katram lietas dalībniekam segt savus tiesāšanās izdevumus.

III — Tiesvedība Tiesā

26 Savā apelācijas sūdzībā *Dalmine* prasa Tiesai:

— atcelt Apstrīdēto spriedumu;

— atcelt Apstrīdēto lēmumu;

— pakārtoti — atcelt vai samazināt Apstrīdētā lēmuma 4. pantā noteikto naudas sodu;

— papildus pakārtoti — nodot lietu Pirmās instances tiesai, lai tā taisītu jaunu spriedumu, pamatojoties uz Tiesas lēmumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies Pirmās instances tiesā un Tiesā.

27 Komisija prasa Tiesai noraidīt apelācijas sūdzību kā daļēji nepieņemamu un katrā ziņā kā nepamatotu un piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

IV — Par apelācijas sūdzību

28 *Dalmine* pēc būtības izvirza astoņus pamatus Apstrīdētā sprieduma un Apstrīdētā lēmuma atcelšanai, no kuriem trīs attiecas uz procesa trūkumiem, divi attiecas uz trūkumiem saistībā pārkāpuma konstatāciju Apstrīdētā lēmuma 1. pantā un, visbeidzot, trīs attiecas uz trūkumiem saistībā ar pārkāpuma konstatāciju Apstrīdētā lēmuma 2. pantā.

29 Turklāt *Dalmine* izvirza divus pamatus par naudas soda lielumu.

A — *Par pirmo pamatu — apgalvojums par jautājumu, kurus Komisija uzdeva izmeklēšanas gaitā, prettiesiskumu*

1. Lietas dalībnieku argumenti

30 *Dalmine* uzskata, ka Pirmās instances tiesa pieļāva tiesību kļūdu un pārkāpa tiesības uz aizstāvību, jo tā uzskatīja jautājumus, kurus uzdeva Komisija izmeklēšanas laikā, par leģitīmiem. No tā izrietot, ka tiesības neapsūdzēt sevi bija pārkāptas.

31 *Dalmine* šo pamatu koncentrēja uz 1997. gada 6. oktobra lēmuma 1. pielikuma pirmā jautājuma d) apakšpunktu, kurš ir formulēts šādi: "Attiecībā uz sanāksmēm, par kurām Jums neizdevās iegūt atbilstošos dokumentus, aprakstiet šo sanāksmju mērķi, pieņemtos lēmumus, to dokumentu tipu, kas tika saņemti pirms un pēc šīm sanāksmēm, apspriestās un/vai nolemtās kvotas ("sharing keys") attiecībā uz ģeogrāfiskajiem sektoriem un to darbības ilgumu, apspriestās un/vai nolemtās cenas attiecībā uz ģeogrāfiskajiem sektoriem un to darbības ilgumu, precizējot to tipu ("Target Price", "Winning Price" — "WP", "Proposal Price" — "PP", "Rock Bottom Prices" — "RBP")."

32 Komisija atgādina, ka tiesības neapsūdzēt sevi attiecas tikai uz informācijas pieprasījumiem, kuri uzliek adresātam pienākumu atbildēt, jo neatbildēšanas gadījumā draud naudas sods. Minētais pirmā jautājuma d) apakšpunkts nebija to 1997. gada 6. oktobra lēmuma jautājumu starpā, uz kuriem tika pieprasīta atbilde, kuru neatbildēšanas gadījumā draudētu naudas sods.

2. Tiesas vērtējums

33 Lai noskaidrotu, vai Pirmās instances tiesa pieļāva piedēvētās kļūdas, jāatsaucas uz judikatūru attiecībā uz Komisijas pilnvaru apjomu iepriekšējas izmeklēšanas procedūrās un administratīvās procedūrās, ņemot vērā tiesības uz aizstāvību.

34 Atbilstoši šai judikatūrai Komisija ir tiesīga uzlikt uzņēmumam pienākumu — attiecīgā gadījumā ar lēmumu — iesniegt tai visas ziņas, kas vajadzīgas par faktiem, ko tas varētu zināt, taču tā nevar šādam uzņēmumam uzlikt pienākumu sniegt atbildes, kas varētu ietvert tā atzīšanos pārkāpumā, kas jāpierāda Komisijai (1989. gada 18. oktobra spriedums lietā 374/87 *Orkem*/Komisija, *Recueil*, 3283. lpp., 34. un 35. punkts; 2004. gada 7. janvāra spriedums apvienotajās lietās C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P un C-219/00 P *Aalborg Portland* u.c./Komisija, *Recueil*, I-123. lpp., 61. un 65. punkts, un 2005. gada 14. jūlija spriedums apvienotajās lietās C-65/02 P un C-73/02 P *ThyssenKrupp*/Komisija, Krājums, I-6773. lpp., 49. punkts).

35 Šajā lietā, kā ir norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 29. punktā, no 1997. gada 6. oktobra lēmuma rezolutīvās daļas izriet, ka *Dalmine* nebija pienākuma atbildēt uz šī sprieduma 31. punktā minēto pirmā jautājuma d) apakšpunktu. Šajos apstākļos, kā to ir norādījusi Pirmās instances tiesa Apstrīdētā sprieduma 45. un 46. punktā, *Dalmine* nevar pamatoti atsaukties uz tādām savām tiesībām, ka Komisija nevar to piespiest atzīt savu dalību pārkāpumā.

36 No tā izriet, ka pirmais pamats ir jānoraida.

B — *Par otro pamatu — apgalvojums par noteiktu pierādījumu nepieņemamību*

1. "Sadales atslēgu" dokuments

a) Lietas dalībnieku argumenti

37 Pēc *Dalmine* domām, Pirmās instances tiesa nepamatoti uzskatīja, ka "sadales atslēgu" dokuments ir pieņemams kā pierādījums un, tā uzskatot, pārkāpa Kopienu tiesības, it īpaši tiesības uz aizstāvību. Tā kā šo dokumentu Komisijai nosūtīja nezināma trešā persona, tā autentiskumu nevarēja pārbaudīt. Turklāt Komisija arī nezināja personas, kura nosūtīja šo dokumentu, identitāti.

38 *Dalmine* norāda, ka, lai anonīms dokuments būtu pieņemams kā pierādīšanas līdzeklis, tad šī dokumenta atbilstība un ticamība ir jānodemonstrē attiecīgajam apsūdzētajam. *Dalmine* uzskata, ka anonīmi dokumenti var attiecīgā gadījumā pamatot izskatīšanas uzsākšanu, bet nevarot būt pamats apsūdzībai.

39 Turpinājumā *Dalmine* norāda, ka Apstrīdētais spriedums ir pretrunīgs tiktāl, ciktāl Pirmās instances tiesa apstiprināja, no vienas puses, ka *Dalmine* argumenti varēja būt atbilstoši, lai novērtētu attiecīgā dokumenta ticamību, bet, no otras puses, neizvērtēja pēc būtības šo ticamību.

40 Visbeidzot *Dalmine* uzskata, ka Pirmās instances tiesai bija jāpārbauda, vai Komisijai bija saistoši iemesli neatklāt ziņotāja identitāti.

41 Komisija vispirms atgādina, ka prioritāte ir brīvas pierādījumu novērtēšanas principam. Komisija uzskata, ka dokumenta pieņemamība un izmantošana nevar tikt apstrīdēta. Tikai šī dokumenta ticamība var tikt apstrīdēta. *Dalmine* neesot Pirmās instances tiesā tieši apstrīdējusi "sadales atslēgu" dokumenta ticamību. Tā esot pamatojusi, ka šis dokuments ir nepieņemams un neizmantojams, un arī esot atzinusi, ka tā noteiktas daļas apstiprināja citi pierādījumi.

42 Turpinājumā Komisija norāda, ka, ja kāda persona lūdz Komisijai neatklāt tās identitāti, Komisijai šajā sakarā ir pienākums turēt to noslēpumā.

43 Visbeidzot Komisija norāda, ka, pat ja tā bija atzinusi, ka "sadales atslēgu" dokuments nevarēja tikt izmantots, Apstrīdētā lēmuma spēkā esamība nevarot tikt apšaubīta šī iemesla dēļ, jo šim dokumentam ir maza nozīme šī lēmuma ietvaros.

b) Tiesas vērtējums

44 Tiesību uz aizstāvību ievērošana pieprasa, lai attiecīgais uzņēmums būtu varējis administratīvās procedūras laikā pienācīgi paziņot savu pozīciju par apgalvoto faktu un apstākļu pastāvēšanu un atbilstību, kā arī par Komisijas izmantotajiem dokumentiem, kurus tā izmanto, lai pamatotu pārkāpuma pastāvēšanu (1983. gada 7. jūnija spriedums apvienotajās lietās no 100/80 līdz 103/80 *Musique Diffusion française* u.c./Komisija, *Recueil*, 1825. lpp., 10. punkts; 1995. gada 6. aprīļa spriedums lietā C-310/93 P *BPB Industries* un *British Gypsum*/Komisija, *Recueil*, I-865. lpp., 21. punkts, un iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Aalborg Portland* u.c./Komisija, 66. punkts).

45 Sākumā ir jākonstatē, ka *Dalmine* varēja izteikt savu nostāju par "sadales atslēgu" dokumentu un izvirzīt savus argumentus par šī dokumenta pierādījuma spēku saistībā ar tā anonīmo izcelsmi.

46 Tiktāl, ciktāl apelācijas sūdzības iesniedzēja pēc būtības apgalvo, ka tiesības uz aizstāvību nebija ievērotas tā fakta dēļ, ka šī dokumenta izcelsme nebija zināma un ka tās ticamību nebija pierādījusi Komisija, ir jākonstatē, ka šāda tiesību uz aizstāvību interpretācija varētu kompromitēt pierādījumu sniegšanas gadījumā, kad ir jākonstatē Kopienas konkurences tiesību pārkāpuma pastāvēšana.

47 Pierādījumu sniegšanai lietās saistībā ar Kopienu konkurences tiesībām ir raksturīgi, ka izvērtējamajos dokumentos bieži ir ietverti komercnoslēpumi vai cita informācija, kas nevar tikt izpausta vai var tikt izpausta ar būtiskiem ierobežojumiem.

48 Šajos apstākļos tiesības uz aizstāvību nevar tikt saprastas tādā veidā, ka dokumenti, kuros ietverti apsūdzoši pierādījumi, automātiski ir jāizslēdz kā pierādīšanas līdzeklis, ja noteiktai informācijai ir jāpaliek konfidenciālai. Šī konfidencialitāte var attiekties arī uz dokumenta autoru identitāti, kā arī uz personām, kas šos dokumentus ir nosūtījušas Komisijai.

49 Pirmās instances tiesa pamatoti nosprieda, ka:

"72 Kopienu tiesībās valda princips, saskaņā ar kuru ir paredzēta brīva pierādījumu novērtēšana un [..] vienīgais kritērijs to novērtēšanā ir uzrādīto pierādījumu ticamība [..] [..]

73 Tādējādi, kaut gan *Dalmine* argumenti varētu būt nozīmīgi "sadales atslēgas" dokumenta ticamības un līdz ar to pierādīšanas spēka izvērtēšanai, nevar uzskatīt, ka tas ir nepieņemams pierādījums un ir izslēdzams no lietas materiāliem."

50 Turklāt Pirmās instances tiesa iepriekš minētajā Apstrīdētā sprieduma 73. punktā norādīja, ka, izvērtējot "sadales atslēgu" dokumenta ticamību, varētu izrādīties nepieciešams ņemt vērā tā anonīmo izcelsmi.

51 Ir jāsecina, ka nav pieļauta neviena tiesību kļūda, izvērtējot šī dokumenta kā pierādījuma pieņemamību un izmantojamību.

52 Visbeidzot apelācijas sūdzības iesniedzēja nevar pārmest Pirmās instances tiesai, ka tā nav vairāk izklāstījusi attiecīgā dokumenta ticamības vērtējumu un nav pārbaudījusi, vai Komisijai bija saistoši iemesli neatklāt ziņotāja identitāti. Ņemot vērā, ka *Dalmine* argumenti attiecās uz šī dokumenta kā pierādījuma pieņemamību, Pirmās instances tiesa varēja aprobežoties ar atbildēšanu uz šo argumentāciju.

53 Ņemot vērā iepriekš minēto, otrā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

2. *Dalmine* bijušo vadītāju pratināšanas protokoli

a) Lietas dalībnieku argumenti

54 *Dalmine* norāda, ka, nospriežot, ka ir pieņemami tās bijušo vadītāju nopratināšanas protokoli, ko uzrakstījis Bergamo (Itālija) prokurors, Pirmās instances tiesa pārkāpa tiesības uz aizstāvību, kā arī tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, ko atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, pamatojoties uz Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas, kas parakstīta Romā 1950. gada 4. novembrī (turpmāk tekstā — "ECTK"), 6. panta 1. punktu.

55 No vienas puses, Komisijai esot bijis agrāk jāinformē *Dalmine* un jebkurā gadījumā pirms paziņojuma par iebildumiem nosūtīšanas par faktu, ka tās rīcībā bija šie protokoli.

56 No otras puses, Komisija esot varējusi izmantot šos dokumentus tikai, lai nolemtu, vai ir jāuzsāk process. Šajā ziņā *Dalmine* uzsver, ka attiecīgie dokumenti bija provizoriski akti kriminālprocesa ietvaros, un to ticamība vēl nebija noteikta.

57 Komisija atgādina, ka tā var saskaņā ar Regulas Nr. 17 11. panta 1. punktu "iegūt visu vajadzīgo informāciju no dalībvalstu valdībām un kompetentajām iestādēm" un tādējādi loģiski tai ir jāvar izmantot šo informāciju. Tā norāda, ka Pirmās instances tiesa tiesiski pamatoti nosprieda, ka tai nebija ne savas kompetences, ne Komisijas

kompetences lemt par šīs informācijas leģitīmo izcelsmi, ņemot vērā valsts tiesību noteikumus, kas nosaka Itālijas iestāžu veikto izmeklēšanu norisi.

b) Tiesas vērtējums

58 Runājot par jautājumu, vai Komisijai bija agrāk jāinformē *Dalmine*, proti, pirms paziņojuma par iebildumiem nosūtīšanas, jo tās rīcībā bija attiecīgie protokoli, ir jāatgādina, ka tieši paziņojuma par iebildumiem nosūtīšana, no vienas puses, un piekļuve lietas materiāliem ļāva minētā paziņojuma adresātam uzzināt pierādījumus, kas ietverti Komisijas lietas materiālos, no otras puses, kas nodrošināja tiesības uz aizstāvību un tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu, ko izvirzīja apelācijas sūdzības iesniedzēja šī pamata ietvaros.

59 Pēc būtības tieši ar paziņojumu par iebildumiem attiecīgais uzņēmums tiek informēts par visiem būtiskajiem elementiem, uz kuriem Komisija balstās šajā procedūras stadijā (2002. gada 15. oktobra spriedums apvienotajās lietās C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, no C-250/99 P līdz C-252/99 P un C-254/99 P *Limburgse Vinyl Maatschappij* u.c./Komisija, *Recueil*, I-8375. lpp., 315. un 316. punkts, un iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Aalborg Portland* u.c./Komisija, 66. un 67. punkts). Tā rezultātā tikai pēc šī paziņojuma nosūtīšanas attiecīgais uzņēmums var pilnībā atsaukties uz savām tiesībām uz aizstāvību (2006. gada 21. septembra spriedums lietā C-105/04 P *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied*/Komisija, Krājums, I-8725. lpp., 47. un 50. punkts).

60 Kā Pirmās instances tiesa pamatoti konstatēja Apstrīdētā sprieduma 83. punktā, ja iepriekš minētās tiesības būtu apelācijas sūdzības iesniedzējas piedāvātajā nozīmē

attiecināmas laika posmam pirms paziņojuma par iebildumiem nosūtīšanas, Komisijas veiktās izmeklēšanas efektivitāte tiktu apdraudēta, jo uzņēmums jau pirmajā Komisijas veiktās izmeklēšanas fāzē varētu identificēt informāciju, ko jau zina Komisija, un, attiecīgi, to informāciju, kuru vēl varētu noslēpt.

61 Turklāt nepastāv neviena norāde par to, ka Komisija izmeklēšanas laikā neinformēja *Dalmine*, ka tās rīcībā bija minētie protokoli, kas varētu ietekmēt *Dalmine* aizstāvības iespējas administratīvās procedūras fāzē, kas tika uzsākta ar paziņojuma par iebildumiem nosūtīšanu (skat. pēc analoģijas iepriekš minēto spriedumu lietā *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied*/Komisija, 48.–50. un 56. punkts).

62 Runājot par šo protokolu kā pierādījumu pieņemamību, ir jākonstatē, kā to ir izdarījusi Pirmās instances tiesa Apstrīdētā sprieduma 86. punktā, likumība tam, ka valsts prokurors vai konkurences jautājumos kompetentās iestādes nodod Komisijai informāciju, kas iegūta, piemērojot valsts krimināltiesību normas, un šīs informācijas turpmāka izmantošana Komisijā principā ir jautājumi, kas saistīti ar valsts tiesībām. Turklāt, kā Pirmās instances tiesa atgādināja šajā pašā sakarā, Kopienu tiesa nav kompetenta lemt par valsts iestādes pieņemta lēmuma likumību, raugoties no valsts tiesību viedokļa (skat. pēc analoģijas Tiesas 1992. gada 3. decembra spriedumu lietā C-97/91 *Oleificio Borelli*/Komisija, *Recueil*, I-6313. lpp., 9. punkts).

63 Runājot par Komisijas veikto šīs informācijas izmantošanu, Pirmās instances tiesa pareizi konstatēja Apstrīdētā sprieduma 90. punktā, ka *Dalmine* argumenti varēja tikai ietekmēt "tās direktoru liecību ticamību un līdz ar to šo liecību pierādīšanas vērtību un nevis šo pierādījumu pieļaujamību konkrētajā procesā". Kā tika norādīts šī pamata pirmās daļas izvērtēšanā, Kopienu tiesībās prevalē brīvas pierādījumu iesniegšanas princips un vienīgais atbilstīgais kritērijs iesniegto pierādījumu izvērtēšanai ir to ticamība. Tā kā protokolu nosūtīšanu Itālijas tiesa nepasludināja

par prettiesisku, nevar uzskatīt, ka šie dokumenti kā pierādījumi ir nepieņemami, kas ir jāizslēdz no lietas materiāliem.

64 Tātad otrā pamata otrā daļa arī ir noraidāma kā nepamatota.

65 No tā izriet, ka otrais pamats ir jānoraida pilnībā.

C — *Par trešo pamatu — apgalvojums par to, ka Apstrīdētajā lēmumā tika ietverti pamati, kas nebija saskaņoti ar apelācijas sūdzības iesniedzējai nosūtītajiem iebildumiem*

1. Lietas dalībnieku argumenti

66 *Dalmine* atgādina, ka pārmeta Komisijai to, kā tā Apstrīdētajā lēmumā atsaucās uz ar pārkāpumu nesaistītiem faktiem, kuri varētu radīt kaitējumu sakarā ar to, ka šādi publiskotu informāciju varētu izmantot trešās personas. Tā it īpaši minēja Komisijas konstatācijas par aizliegtajām vienošanās ārpus Kopienas, kā arī par vienošanos par cenām.

67 Noraidot argumentāciju šajā sakarā, Pirmās instances tiesa neesot ievērojusi Regulas Nr. 17 21. pantu, atbilstoši kuram Komisijai bija jāņem vērā uzņēmumu leģitīmās intereses par to, ka komercnoslēpumi netiek izpausti.

68 Komisija uzskata, ka Pirmās instances tiesa pamatoti nosprieda, ka adresāts nevar prasības atcelt lēmumu ietvaros apstrīdēt tajā kādu tās pamatojumu, ja vien šis pamatojums nerada obligātas tiesiskās sekas, kas ietekmē tā intereses. Šajā lietā *Dalmine* neesot pierādījusi, ka šis pamatojums rada tiesiskās sekas, kas ietekmē tās intereses.

2. Tiesas vērtējums

69 Tā kā *Dalmine* lūdza Pirmās instances tiesu atcelt Apstrīdētā lēmuma pārmērīgos pamatojumus, Pirmās instances tiesa Apstrīdētā sprieduma 134. punktā tiesiski pamatoti nosprieda, ka "pietiek atzīt, ka nepastāv tāda tiesību norma, kas ļautu lēmuma adresātam EKL 230. pantā paredzētās prasības atcelt lēmumu ietvaros apstrīdēt kādu tajā norādīto pamatojumu, ja vien šis pamatojums nerada obligātas tiesiskās sekas, kas ietekmē tā intereses (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2000. gada 22. marta spriedumu apvienotajās lietās T-125/97 un T-127/97 *Coca-Cola*/Komisija, *Recueil*, II-1733. lpp., 77. un 80.–85. punkts). Principā lēmuma pamatojums sava rakstura dēļ nevar radīt šādas sekas. Šajā lietā apelācijas sūdzības iesniedzēja nav pierādījusi, ka Apstrīdētais pamatojums ir radījis sekas, kas ietekmējušas tās tiesisko statusu."

70 Ja ir taisnība, ka Pirmās instances tiesa atturējās izvērtēt, vai Komisijai bija tiesības atklāt Apstrīdētajā lēmumā informāciju par aizliegtām vienošanās, kas attiecas uz tirgiem ārpus Kopienas, kā arī par cenu noteikšanu, ir jākonstatē, ka, pat pieņemot, ka Komisija atklāja šo informāciju pretrunā savam pienākumam glabāt *Dalmine* darījumu noslēpumus, tomēr šāds pārkāpums var būt pamats lēmuma atcelšanai tikai tad, ja būtu konstatēts, ka nepastāvot šādam pārkāpumam, minētais lēmums būtu citāds (Tiesas 1975. gada 16. decembra spriedums apvienotajās lietās no 40/73 līdz 48/73, 50/73, no 54/73 līdz 56/73, 111/73, 113/73 un 114/73 *Suiker Unie* u.c./Komisija, *Recueil*, 1663. lpp., 91. punkts, un 2003. gada 18. septembra spriedums lietā C-338/00 P *Volkswagen*/Komisija, *Recueil*, I-9189. lpp., 163. un 164. punkts). Tā

kā konstatācijas, kas ietvertas Apstrīdētajā lēmumā attiecībā uz aizliegtajām vienošanās tirgos ārpus Kopienas, kā arī cenu noteikšanu apelācijas sūdzības iesniedzēja pati kvalificēja kā pārmērīgus pamatojumus, tie nekādā veidā nevar pamatot to, ka šo konstatāciju neesamības gadījumā Apstrīdētais lēmums būtu bijis būtiski citāds.

71 Tādējādi trešais pamats arī ir jānoraida.

D — *Par ceturto pamatu — apgalvojums par faktu sagrozīšanu un pamatojuma neesamību saistībā ar Apstrīdētā lēmuma 1. pantā noteikto pārkāpumu*

1. Lietas dalībnieku argumenti

72 *Dalmine* pārmet Pirmās instances tiesai faktu sagrozīšanu un nepietiekamu pamatojumu attiecībā uz Apstrīdētā lēmuma 1. pantā norādītā pārkāpuma priekšmeta noteikšanu, šā pārkāpuma ietekmes konstatēšanu, kā arī to, ka neīstenots un būtisku ietekmi uz konkurenci neradošs pārkāpums pielīdzināts pilnā apjomā īstenotam pārkāpumam.

73 *Dalmine* Pirmās instance tiesai esot norādījusi, ka apspriežamā aizliegtā vienošanās neesot attiekusies uz valsts iekšējo tirgu sadalīšanu. Pirmās instances tiesa kļūdaini esot pieņēmusi, ka *Dalmine* esot gribējusi atsaukties tikai un vienīgi uz ievērojamas ietekmes uz konkurenci trūkumu. Tādējādi spriedums esot nepietiekami pamatots.

74 Turklāt Pirmās instances tiesa esot sagrozījusi faktus, jo tā neesot pārbaudījusi Komisijas norādīto viedokli attiecībā uz aizliegtās vienošanās priekšmetu, proti, vērtējot to no *Dalmine* norādīto pamatu aspekta. Tā it īpaši sagrozījusi *Vallourec*, *Mannesmann*, *Dalmine* un *Corus* tiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības, kā arī Apstrīdētā lēmuma 68. punktā norādīto tabulu par Eiropas un Japānas kluba locekļu veiktajām piegādēm.

75 Komisija izklāsta, ka *Dalmine* izvirzītie argumenti Pirmās instances tiesā neattiecoties uz jautājumu, vai Komisija vienošanās pastāvēšanu esot skaidri izklāstījusi saistībā ar konkurenci ierobežojošu mērķi, bet gan uz jautājumu, vai tā nepārprotami atsaukusies uz šīs vienošanās īstenošanu un tās ietekmi uz konkurenci un tirgu.

76 Komisija turklāt norāda, ka *Dalmine* Pirmās instances tiesā esot apstrīdējusi vienīgi "sadales atslēgas" dokumenta un viena no iepriekšējiem vadītājiem Bjazico [*Biasizzo*] liecību pierādījuma spēku, bet nevis pārējo tās norādīto pierādījumu spēku. *Dalmine* tādēļ nevarot atsaukties uz to, ka Pirmās instances tiesa esot sagrozījusi šos pierādījumus, tā kā tiesa neesot aicināta izteikt viedokli attiecībā uz tiem. Tādēļ uz faktisko apstākļu šķietamo sagrozīšanu balstītie iebildumi esot jāatzīst par nepieņemamiem.

2. Tiesas vērtējums

77 Apelācijas sūdzības iesniedzēja nevar pierādīt, ka Pirmās instances tiesa neesot atbildējusi uz tās argumentāciju, saskaņā ar kuru vienošanās neesot attiekusies uz valsts iekšējo tirgu sadalīšanu.

78 Attiecībā uz šo vispirms jākonstatē, ka Pirmās instances tiesa Apstrīdētā sprieduma 136. punktā ir izskaidrojusi, ka saskaņā ar *Dalmine* izklāstu vienošanās Apstrīdētā lēmuma adresātu starpā neesot "attiekusies uz valsts iekšējiem tirgiem Kopienā". Turpmākajos sprieduma punktos tā ir vairākkārt precīzāk paudusi savu viedokli par šo apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentāciju. Tā Pirmās instances tiesa 138. un 139. punktā ir atsaukusies uz Komisijas secinājumu, ka "tērauda cauruļu ražotājiem to attiecīgajos valstu iekšējos tirgos būtu dominējošais stāvoklis", un ir izskaidrojusi: "*Dalmine* uzskata, ka Komisija būtu izdarījusi pavisam citu secinājumu, ja tā nebūtu aprobežojusies ar situācijas pārbaudi vienīgi attiecīgo ražojumu tirgū."

79 Pēc tam Pirmās instances tiesa skaidri ir norādījusi, ka saskaņā ar tās vērtējumiem vienošanās mērķis ir bijis Kopienas ražotāju valsts mēroga tirgu sadalīšana. Tā Apstrīdētā sprieduma 152. punktā Pirmās instances tiesa ir norādījusi, ka "Komisija [Apstrīdētajā] lēmumā attiecībā uz tās vienošanās mērķi, par kuru uzlikts sods, ir balstījusies uz pierādījumu kopumu, kuru ticamību *Dalmine* neapstrīd, it īpaši uz Verlukas liecībām, kuras gan esot īsas, bet precīzas". Īpaši attiecībā uz Bjazico liecību, kura pierādījuma vērtību apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd (skat. šī sprieduma 76. punktu), Pirmās instances tiesa — pēc atsaukšanās uz citu pierādījumu Apstrīdētā sprieduma 153. punktā un, proti, uz Jakijas [*Jachia*] liecību, saskaņā ar kuru pastāvēja vienošanās "par dažādiem tirgus dalībniekiem piederošu zonu respektēšanu", — Apstrīdētā sprieduma 155. punktā ir konstatējusi, ka Bjazico liecības "apstiprina Verlukas paskaidrojumus par Verlukas aprakstīto vienošanos par iekšējo tirgu sadali" (šajā sakarā skat. [Pirmās instances tiesas 2004. gada 8. jūlija] spriedumu apvienotajās lietās [T-67/00, T-68/00, T-71/00 un T-78/00 *JFE Engineering* u.c./Komisija, Krājums, II-2501. lpp.], 309. un turpmākie punkti)".

80 Verluka savās 1996. gada 17. septembra liecībās, ko Pirmās instances tiesa ir analizējusi spriedumā apvienotajās lietās *JFE Engineering* u.c./Komisija, ir apstiprinājis, ka vienošanās dalībnieku valstu iekšējie tirgi attiecībā uz *OCTG* caurulēm un "projekta" vadiem "tika aizsargāti" (izņemot Apvienotās Karalistes ārzonas tirgu, kas "tika uzskatīts par daļēji aizsargātu [reģionu]"). Veicot iztaujāšanu 1997. gada 18. decembrī saistībā ar atkārtotu pārbaudi, Verluka norādīja: "Par valsts iekšējiem tirgiem tika uzskatīts Francijas, Vācijas un Itālijas tirgus. [Apvienotajai Karalistei] bija īpašs statuss (skat. manas liecības 1996. gada 17. septembrī)."

81 No iepriekš minētā izriet, ka Apstrīdētais spriedums nav nepietiekami pamatots, kā to apgalvojusi apelācijas sūdzības iesniedzēja.

82 Ņemot vērā iepriekš minētos pierādījumus, uz kuriem Pirmās instances tiesa ir balstījusi savu konstatējumu, ka aizliegtās vienošanās mērķis esot bijis valstu iekšējo tirgu sadalīšana, neapstiprinās arī apelācijas sūdzības iesniedzējas arguments, ka fakti esot sagrozīti. Apelācijas sūdzības iesniedzēja it īpaši nav izskaidrojusi, cik lielā mērā Pirmās instances tiesa nepareizi vērtējusi Verlukas un Jakijas liecības, kas skaidri apstiprina, ka vienošanās mērķis bijis vairāku valstu iekšējo tirgu sadalīšana Kopienā.

83 Visbeidzot nav pamatots arī apelācijas sūdzības iesniedzējas arguments, ka EKL 81. pantu nevarot interpretēt tādējādi, ka neīstenots un būtisku ietekmi uz konkurenci neradošs pārkāpums varētu tikt pielīdzināts pilnā apjomā īstenotam pārkāpumam.

84 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, piemērojot EKL 81. panta 1. punktu, nav jāņem vērā vienošanās konkrēta iedarbība, ja izrādās, ka tās mērķis ir konkurences nepieļaušana, ierobežošana vai traucēšana (1999. gada 8. jūlija spriedums lietā C-49/92 P Komisija/*Anic Partecipazioni*, *Recueil*, I-4125. lpp., 122. un 123. punkts, kā arī iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Limburgse Vinyl Maatschappij*/Komisija, 491. punkts). Īpaši attiecībā uz vienošanās, kas vērstas pret konkurenci un kuras, kā tas ir šajā gadījumā, tiek noslēgtas, satiekoties konkurējošu uzņēmumu pārstāvjiem, Tiesa jau ir nospriedusi, ka EKL 81. panta 1. punkts tiek pārkāpts tādā gadījumā, ja šo sapulču mērķis ir konkurences nepieļaušana, ierobežošana vai traucēšana un tādējādi arī kalpošana mākslīgai tirgus regulēšanai (iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Limburgse Vinyl Maatschappij* u.c./Komisija, 508. un 509. punkts). Ģenerāladvokāta secinājumu 134.–137. punktā minēto iemeslu dēļ būtu nepiemēroti judikatūrai piešķirt nianses tādā veidā, kā to norādījusi apelācijas sūdzības iesniedzēja.

85 No visa iepriekš minētā izriet, ka ceturtais pamats ir jānoraida.

E — *Par piekto pamatu — apgalvojums par tiesību kļūdu, faktu sagrozīšanu un pamatojuma neesamību saistībā ar pārkāpumu ietekmi uz tirdzniecību starp dalībvalstīm*

1. Lietas dalībnieku argumenti

86 Saskaņā ar *Dalmine* viedokli — neesot apstiprinājusies tās aizliegtās vienošanās negatīvā ietekme uz tirdzniecību Kopienas iekšienē, par kuru uzlikts sods Apstrīdētā lēmuma 1. pantā. Komisija neesot varējusi pierādīt un Pirmās instances tiesa neesot varējusi pārbaudīt to, ka aizliegtās vienošanās mērķis esot bijis valstu iekšējo tirgu sadalīšana, un, pat ja būtu apstiprinājies, ka aizliegtā vienošanās attiecās uz šādu sadalīšanu, savstarpēju ielaušanos tirgū apjoms esot tik liels, ka neesot bijis iespējams tos norobežot. Pirmās instances tiesas atšķirīgais vērtējums esot nepietiekami pamatots un turklāt tas neaptverot situācijas vērtējumu Kopienas tirgū.

87 Komisija izklāsta, ka Pirmās instances tiesa pamatoti esot balstījusies uz judikatūru, saskaņā ar kuru faktiskais kaitējums tirdzniecībai Kopienas iekšienē neesot jāpierāda, lai piemērotu EKL 81. pantu, jo pietiekot ar apstiprinājumu, ka vienošanās potenciāli varētu radīt šāda veida ietekmi.

2. Tiesas vērtējums

88 *Dalmine* argumentācija ļoti plašā mērā atbilst saistībā ar ceturto pamatu noraidītajam iebildumam, ka Pirmās instances tiesa neesot pārbaudījusi, vai vienošanās esot attiekusies uz valstu iekšējo tirgu sadalīšanu, un esot pielīdzinājusi neīstenotu un būtisku ietekmi uz konkurenci neradošu pārkāpumu pilnā apjomā īstenotam pārkāpumam.

89 Katrā ziņā saskaņā ar pastāvīgo judikatūru EKL 81. un 82. pantā definētā pārkāpuma pazīmes par ietekmi uz tirdzniecību dalībvalstu starpā interpretēšanai un piemērošanai jāizriet no šās pazīmes mērķa norobežot Kopienas tiesību aktu un dalībvalstu tiesību aktu piemērošanas jomu attiecībā uz konkurences noteikumiem. Turklāt uz Kopienas tiesību aktu piemērošanas jomu attiecas visas aizliegtās vienošanās un jebkāda veida prakse, kas varētu apdraudēt tirdzniecības brīvību dalībvalstu starpā tādējādi, ka tās var negatīvi ietekmēt dalībvalstu vienotā tirgus mērķu īstenošanu, it īpaši norobežojot valstu iekšējo tirgu vai mainot konkurences struktūru kopējā tirgū (1979. gada 31. maija spriedums lietā 22/78 *Hugin*/Komisija, *Recueil*, 1869. lpp., 17. punkts, un 2001. gada 25. oktobra spriedums lietā C-475/99 *Ambulanz Glöckner*, *Recueil*, I-8089. lpp., 47. punkts).

90 Lēmums, vienošanās vai prakse var ietekmēt tirdzniecību dalībvalstu starpā tikai tad, ja, ņemot vērā faktisko un tiesisko apstākļu kopumu, ar pietiekamu iespējamības pakāpi var paredzēt, ka tie tieši vai netieši, faktiski vai potenciāli var ietekmēt tirdzniecības plūsmas dalībvalstu starpā tādējādi, ka tas var negatīvi ietekmēt vienotā, starp valstīm izveidotā tirgus mērķu īstenošanu. Turklāt šāda ietekme nevar būt maznozīmīga (1998. gada 28. aprīļa spriedums lietā C-306/96 *Javico*, *Recueil*, I-1983. lpp., 16. punkts, un 1999. gada 21. janvāra spriedums apvienotajās lietās C-215/96 un C-216/96 *Bagnasco*, *Recueil*, I-135. lpp., 47. punkts, kā arī iepriekš minētais spriedums lietā *Ambulanz Glöckner*, 48. punkts).

91 Turpinot konstatējumu, ka vienošanās bija Kopienas valstu iekšējā tirgus sadalīšana, Pirmās instances tiesa tādējādi Apstrīdētā sprieduma 157. punktā ir izdarījusi pareizu secinājumu, ka vienošanās noslēgšanai ir bijusi potenciāla ietekme uz tirdzniecību dalībvalstu starpā. Turklāt Tiesa jau ir izlēmusi, ka valstu iekšējā tirgus sadalīšana Kopienā var ievērojami ietekmēt tirdzniecību dalībvalstu starpā (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Ambulanz Glöckner*, 48. un 49. punkts).

92 Tādējādi piektais pamats arī ir jānoraida.

F — *Par sesto pamatu — apgalvojums par pilnvaru nepareizu izmantošanu, tiesību kļūdu un faktu sagrozīšanu saistībā ar Apstrīdētā lēmuma 2. pantā noteikto pārkāpumu*

1. Lietas dalībnieku argumenti

93 *Dalmine* pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā neesot pienācīgi aprakstījusi nepieļaujamu darbību, par kuru esot runa Apstrīdētā lēmuma 2. pantā. Pirmās instances tiesa citādi iztulkojusi lēmumu, izmantojot maznozīmīgu aspektu, proti, *Corus* piegādes līgumu ar *Dalmine*, *Vallourec* un *Mannesmann* šķietamo pretlikumību, mēģinot nodrošināt šim lēmumam tiesisku pamatu.

94 Turklāt citu starpā Pirmās instances tiesa mēģina Apstrīdētā lēmuma 2. pantā norādīto nepieļaujamo darbību atspoguļot kā EKL 81. panta pārkāpumu, kaut gan šī darbība esot vienkārši bijis veids, kā īstenot pamatnoteikumus. Šāda Apstrīdētā

lēmuma teksta interpretācija esot pilnvaru nepareiza izmantošana vai vērtēšanas pilnvaru pārsniegšana, kā arī šī lēmuma sagrozīšana. Papildus tas balstoties uz nepareizu attiecīgā ražojumu tirgus atspoguļojumu.

95 *Dalmine* norāda, ka turklāt Pirmās instances tiesa skaidri ir izskaidrojusi, ka Komisijas apgalvojums Apstrīdētā lēmuma 164. punktā esot nepareizs. Tā vietā, lai šajā jautājumā atzītu Apstrīdēto lēmumu par spēkā neesošu, Pirmās instances tiesa esot to formulējusi citādi. Arī tā esot nepareiza pilnvaru izmantošana.

96 Visbeidzot *Dalmine* uzsver, ka Pirmās instances tiesa, interpretējot Apstrīdētā lēmuma 1. un 2. panta saistību, esot piešķīrusi priekšrocības Japānas ražotājiem, jo attiecībā uz tiem esot samazināts naudas sods, tā kā tie neesot apsūdzēti tiesību aktu atsevišķa pārkāpuma izdarīšanā, kas norādīts minētā lēmuma 2. pantā.

97 Komisija norāda, ka *Corus* piegādes līgumi ar *Dalmine*, *Vallourec* un *Mannesmann* Apstrīdētajā lēmumā tiekot uzskatīti par atsevišķu EKL 81. panta pārkāpumu un tādēļ ir patstāvīga panta priekšmets šī lēmuma rezolutīvajā daļā. Turklāt no šī lēmuma 3. panta, saskaņā ar kuru tā adresātiem esot jāatturas no "minētajiem pārkāpumiem", skaidri izrietot, ka runa esot par nodalītiem pārkāpumiem.

98 Tātad Komisija secina, ka Pirmās instances tiesa nav ne pārkāpusi savas vērtēšanas pilnvaras, ne arī sagrozījusi Apstrīdēto lēmumu. Tā arī neesot no jauna formulējusi attiecīgā ražojumu tirgus definīciju. Pat, ja Pirmās instances tiesa būtu atzinusi par spēkā neesošu Apstrīdētā lēmuma 164. punktu, tas nekādi neietekmētu šī lēmuma 2. panta spēkā esamību.

2. Tiesas vērtējums

99 Ciktāl apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Pirmās instances tiesai pilnvaru nepareizu izmantošanu, jāatgādina, ka šāda rīcība pastāv tad, ja kāda Kopienas iestāde savas pilnvaras īsteno vienīgi vai vismaz galvenokārt citiem, nevis tai noteiktajiem mērķiem vai arī īsteno tās ar mērķi, lai izvairītos no procedūras, kuru Līgums īpaši paredz, lai risinātu konkrētu situāciju (1998. gada 14. maija spriedums lietā C-48/96 P *Windpark Groothusen*/Komisija, *Recueil*, I-2873. lpp., 52. punkts, un 2005. gada 10. marta spriedums lietā C-342/03 Spānija/Padome, Krājums, I-1975. lpp., 64. punkts).

100 Taču apelācijas sūdzības iesniedzēja nav norādījusi nekādus argumentus, kas varētu pamatot apgalvojumu, ka Pirmās instances tiesa savas pilnvaras būtu īstenojusi ar kādu citu mērķi, nevis ar to, kas norādīts EKL 220. pantā par tiesību aktu ievērošanu, interpretējot un piemērojot Līgumu.

101 Turklāt šis pamats balstīts uz premisu, ka Pirmās instances tiesa esot sagrozījusi Apstrīdēto lēmumu, atzīstot 2. pantā minēto pārkāpumu kā patstāvīgu pārkāpumu, nevis vienīgi kā šī lēmuma 1. pantā minētā pārkāpuma īstenošanu.

102 Taču Pirmās instances tiesa nav izdarījusi šāda veida Apstrīdētā lēmuma sagrozīšanu. Kā izklāstījusi Komisija, jau vienīgi fakts, ka pārkāpums, noslēdzot attiecīgos piegādes līgumus — Apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas īpaša panta priekšmets —, ir apstiprinājums tam, ka lēmumā šis pārkāpums atzīts par atsevišķu EKL 81. panta pārkāpumu. Turklāt Apstrīdētā lēmuma 3. pantā ir norādīti 1. un 2. pantā minētie uzņēmumi, kuriem jāatturas no "tajos minēto pārkāpumu" izdarīšanas; šis formulējums skaidri atklāj, ka runa ir par nodalītiem pārkāpumiem.

103 Visbeidzot, pretēji apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentiem, Pirmās instances tiesai no saviem konstatējumiem attiecībā uz Apstrīdētā lēmuma 164. punktu nevajadzēja izdarīt nekādus citus secinājumus.

104 Attiecībā uz šo punktu Pirmās instances tiesa Apstrīdētā sprieduma 244. un 245. punktā ir izskaidrojusi šādi:

"244 [..] Tomēr jāatzīmē, ka Komisijas apgalvojums Apstrīdētā lēmuma 164. apsvēruma pirmajā teikumā, saskaņā ar kuru piegādes līgumi, kas veidoja tā 2. pantā konstatēto pārkāpumu, bija līdzeklis, lai īstenotu tā 1. pantā konstatēto pārkāpumu, ir pārspīlēts, jo šī īstenošana bija viens no vairākiem saistītiem, bet atsevišķiem otrā pārkāpuma konkurenci deformējošiem mērķiem un sekām. Faktiski Pirmās instances tiesa spriedumā apvienotajās lietās *JFE Engineering* u.c./Komisija, iepriekš minētais 111. punkts (569. un turpmākie punkti), nosprieda, ka Komisija ir pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu, neņemot vērā Apstrīdētā lēmuma 2. pantā konstatēto pārkāpumu Eiropas ražotājiem uzliktā naudas soda noteikšanā, neņemot vērā faktu, ka šā pārkāpuma mērķis un sekas pārsniedza tā ieguldījumu Eiropas–Japānas vienošanās saglabāšanai (skat. jo īpaši minētā sprieduma 571. punktu).

245 Lai gan nevienlīdzīgā attieksme, kas minēta iepriekšējā punktā, galu galā bija par pamatu Japānas ražotājiem uzliktā naudas soda samazināšanai, tai pamatā esošā kļūda neattaisno ne Apstrīdētā lēmuma 2. panta, ne 1. panta atcelšanu šā pamata ietvaros."

105 Kā ģenerāladvokāts ir izskaidrojis savu secinājumu 213.–216. punktā, Pirmās instances tiesas Apstrīdētā sprieduma 244. punktā konstatētais nozīmējot tikai to, ka Komisija nepareizi uzskatījusi, ka Apstrīdētā lēmuma 2. pantā minētā pārkāpuma dēļ neesot jāuzliek papildu naudas sods, jo saistībā ar attiecīgajiem līgumiem runa ir tikai par līdzekli tā principa īstenošanai par valstu iekšējā tirgus aizsardzību, kas noteikts saistībā ar Eiropas un Japānas klubu (skat. šī sprieduma 20. punktu). Šis Pirmās instances tiesas vērtējums tādējādi nekādi nav ietekmējis faktisko minētā pārkāpuma konstatējumu Apstrīdētā lēmuma 2. pantā un nekādi neattaisno šā panta atzīšanu par spēkā neesošu.

106 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, sestais pamats ir jānoraida.

G — Par septīto pamatu — apgalvojums par nepareizu pilnvaru izmantošanu, tiesību kļūdām un faktu sagrozīšanu saistībā ar Apstrīdētā lēmuma 2. pantā noteikto pārkāpumu

1. Lietas dalībnieku argumenti

107 Saskaņā ar *Dalmine* uzskatu Pirmās instances tiesa ir sagrozījusi faktiskos apstākļus, paužot viedokli, ka līgums starp apelācijas sūdzības iesniedzēju un *Corus* esot ierobežojis konkurenci bezvītņu un vītņu cauruļu tirgu Apvienotajā Karalistē. Pirmās instances tiesa esot kļūdaini pieņēmusi, ka *Dalmine* pēc šā līguma noslēgšanas praktiski esot izslēgts no bezvītņu un vītņu cauruļu tirgus Apvienotajā Karalistē. Šajā sakarā *Dalmine* uzsver, ka tai neesot bijusi arī piekļuve *OCTG premium* cauruļu tirgum Apvienotajā Karalistē, jo tai neesot bijusi nepieciešamā licence.

108 *Dalmine* noslēgtais līgums ar *Corus* esot attiecies uz bezvītņu caurulēm, kas esot attiecīgajā tirgū nepazīstams ražojums. Tātad šis līgums nevarot tikt uzskatīts par tās šķietamās vienošanās attiecībā uz valstu iekšējā tirgus sadalīšanu īstenošanas modalitāti, par kuru esot runa Apstrīdētā lēmuma 1. pantā. Līgums daudz lielākā mērā balstoties uz pieļaujamu komerciālu loģiku.

109 Komisija izklāsta, ka Pirmās instances tiesa esot pilnīgi pamatoti pieņēmusi, ka *Dalmine* būtu varējusi iegūt licenci *OCTG Premium* cauruļu pārdošanai Apvienotās Karalistes tirgū, ja būtu bijusi ieinteresēta to saņemt, bet ka savukārt attiecīgā piegādes līguma noslēgšana izslēdzot šādu ieinteresētību, un tādējādi apelācijas sūdzības iesniedzēja kā potenciāls konkurents tika neitralizēta.

110 Komisija papildina, ka, ja nebūtu minētā piegādes līguma, *Dalmine* arī būtu varējusi būt interese laist šajā tirgū lielāku daudzumu *OCTG* standarta cauruļu. Tā Apvienotajā Karalistē esot jau pārdevusi *OCTG* standarta caurules, attiecībā uz kurām tai neesot bijusi vajadzīga licence, tā kā tās argumentam, ka tai neesot bijusi piekļuve Apvienotās Karalistes tirgum, neesot pamata.

2. Tiesas vērtējums

111 Apstrīdētā sprieduma 179. punktā Pirmās instances tiesa attiecībā uz Apstrīdētā lēmuma 2. pantā minētajiem piegādes līgumiem ir paudusi šādu viedokli, pret kuru pašu par sevi apelācijas sūdzības iesniedzēja nekādus iebildumus nav izvirzījusi:

"[..] Kopumā ņemot, šie līgumi, vismaz sākot ar 1993. gada 9. augustu, sadala *Corus* pieprasījumu pēc caurulēm bez vītnēm starp pārējiem trim Eiropas ražotājiem (40 % *Vallourec*, 30 % *Dalmine* un 30 % *Mannesmann*). Turklāt visi šie līgumi paredz, ka

Corus par caurulēm bez vītnēm maksā cenu, kas noteikta ar matemātiskas formulas palīdzību, kurā tiek ņemta vērā *Corus* iegūtā cena par caurulēm ar vītnēm."

112 Attiecībā uz šīm piegādes līgumu klauzulām apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentācija, ar kuru tā galvenokārt mēģina pamatot jebkādas saistības neesamību starp bezvītņu un vītņu caurulēm attiecībā uz šā līguma ietekmi uz konkurenci, nav apstiprinājusies. Pirmās instances tiesa šajā ziņā nekādā gadījumā nav sagrozījusi faktus, bet gan pārliecinoši Apstrīdētā sprieduma 181. punktā aprakstījusi piegādes līgumu pret konkurenci vērsto ietekmi ne tikai bezvītņu cauruļu tirgū, bet arī vītņu cauruļu tirgū:

"Ar visiem piegādes līgumiem *Corus* piesaistīja savus trīs Kopienas konkurentus tādā veidā, ka vietējā tirgū izzuda reāla konkurence un konkurences iespēja no viņu puses, piekāpjoties ar savu brīvību piegādes ziņā. Faktiski šo trīs konkurentu cauruļu bez vītnēm pārdošanas apjomi samazinātos, ja samazinātos *Corus* cauruļu ar vītnēm pārdošanas apjomi. Turklāt peļņas starpība caurulēm bez vītnēm, ko trīs piegādātāji uzņēmās piegādāt, arī samazinātos, pieņemot, ka samazinātos *Corus* iegūtā cena par caurulēm ar vītnēm, kas varētu pat nest zaudējumus. Šādos apstākļos praktiski bija neiedomājami, ka šie trīs ražotāji spētu Lielbritānijas cauruļu ar vītnēm tirgū nodrošināt reālu konkurenci *Corus* īpaši cenas ziņā [..]."

113 Ciktāl apelācijas sūdzības iesniedzēja tās piegādes līguma noslēgšanu ar *Corus* atspoguļo kā konsekventu un likumīgu saimniecisku darbību, pietiek ar konstatējumu, ka Pirmās instances tiesa šo argumentu ir pienācīgi atspēkojusi, un, proti, Apstrīdētā sprieduma iepriekš citētajā 181. punktā, kā arī tā 185. punktā, kurā teikts, "ja nepastāvētu piegādes līgumi un neeksistētu Noteikumi, trim Eiropas ražotājiem, izņemot *Corus*, normāli būtu īsta vai vismaz potenciāla komerciāla interese efektīvi konkurēt ar *Corus* Lielbritānijas cauruļu ar vītnēm tirgū, kā arī konkurēt savā starpā par cauruļu bez vītnēm piegādi *Corus*".

114 Galu galā attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu, ka tai neesot bijusi piekļuve Apvienotās Karalistes tirgum, jo tai neesot bijusi licence *OCTG Premium* cauruļu pārdošanai, pietiek atsaukties uz pilnībā pareizo analīzi, kuru Pirmās instances tiesa veikusi Apstrīdētā sprieduma 186. punktā:

"Attiecībā uz *Dalmine* argumentiem par praktiskiem šķēršļiem tam, lai tas varētu bez starpnieka pārdot *premium* un standarta *OCTG* caurules Lielbritānijas tirgū, minētie šķēršļi nav pietiekami, lai pierādītu, ka tas nekad nebūtu varējis pārdot šīs preces minētajā tirgū, ja nepastāvētu piegādes līgums, ko tas noslēdza ar *Corus* un vēlāk ar *Vallourec*. Pieņemot, ka apstākļi *OCTG* cauruļu pārdošanai Lielbritānijas tirgū attīstītos pozitīvi, nav izslēgts, ka *Dalmine* varētu iegūt licenci, kas tam ļautu pārdot *premium* caurules ar vītnēm šajā tirgū vai arī varētu palielināt standarta *OCTG* cauruļu ražošanu, lai tās pārdotu. No tā izriet, ka, parakstot konkrēto piegādes līgumu, tas faktiski piekrita ierobežot savu komerciālo politiku [..]."

115 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, septītais pamats ir jānoraida.

H — *Par astoto pamatu — apgalvojums par tiesību kļūdām un faktu sagrozīšanu saistībā ar starp* Dalmine *un* Corus *noslēgtā līguma ekonomisko kontekstu*

1. Lietas dalībnieku argumenti

116 *Dalmine* iebilst pret Pirmās instances tiesas vērtējumu, ka ar *Corus* noslēgtā piegādes līguma klauzulas pēc to būtības esot nelikumīgas.

117 Ciktāl *Dalmine* citu starpā izskaidro attiecīgā līguma saimniecisko loģiku, tā norāda uz *Corus* rīkošanās pilnvaru nozīmi attiecībā uz potenciālajiem piegādātājiem un atkārto, ka tā Apvienotās Karalistes tirgū esot pārdevusi ļoti nelielu daudzumu *OCTG* standarta cauruļu, bet *OCTG Premium* caurules vispār neesot pārdevusi.

118 Komisija izklāsta, ka šo pamatu veidojot to argumentu atkārtošana, ar kuriem esot Pirmās instances tiesā ticis apstrīdēts tas, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas un *Corus* piegādes līguma noteiktas klauzulas esot vērstas pret konkurenci, un tādēļ šie argumenti esot nepieņemami.

119 Katrā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentācijai trūkstot jebkāda pamatojuma. Komisija uzsver, ka it īpaši vienas līguma puses saimnieciskās intereses un ekonomiskais spēks neesot varējis ietekmēt līguma nelikumību pretēji EKL 81. pantam.

2. Tiesas vērtējums

120 Kā izriet no šī sprieduma 111.–113. punkta, Pirmās instances tiesa pietiekami pamatoti, pareizi un nesagrozot faktus ir konstatējusi, ka Apstrīdētā lēmuma 2. pantā minētie piegādes līgumi varēja ietekmēt tirdzniecību dalībvalstu starpā un panāca konkurences nepieļaušanu, ierobežošanu vai traucēšanu kopējā tirgū. Tādēļ apelācijas sūdzības iesniedzēja nevar iebilst pret Pirmās instances tiesas vērtējumu, ka minētā līguma klauzulas pēc savas būtības esot prettiesiskas.

121 Ciktāl apelācijas sūdzības iesniedzēja atsaucas uz noteiktu saimniecisku ieinteresētību, kā arī uz vienas puses ekonomisko spēku, ir jānorāda, kā to ir minējis ģenerāladvokāts savu secinājumu 229. un 230. punktā par to, ka šie iebildumi Pirmās instances tiesā nav celti pietiekami skaidri un tādēļ saistībā ar šo apelāciju jāatzīst par nepieņemamiem (šajā sakarā skat. 1994. gada 1. jūnija spriedumu lietā C-136/92 P Komisija/*Brazzelli Lualdi* u.c., *Recueil*, I-1981. lpp., 59. punkts, un 1999. gada 8. jūlija spriedumu lietā C-51/92 P *Hercules Chemicals*/Komisija, *Recueil*, I-4235. lpp., 58. punkts). Arī pārējā daļā iebildumiem nevar būt nekādu seku. Tomēr ir jāveic rīcības atbilstības EKL 81. panta 1. punktam novērtējums tās saimnieciskajā kontekstā (šajā sakarā skat. 2006. gada 6. aprīļa spriedumu lietā C-551/03 P *General Motors*/Komisija, Krājums, I-3173. lpp., 66. punkts, un 2006. gada 13. jūlija spriedumu lietā C-74/04 P Komisija/*Volkswagen*, Krājums, I-6585. lpp., 45. punkts). Apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvojumi, pat pieļaujot to pamatotību, tomēr nepierāda, ka, ņemot vērā saimniecisko kontekstu, bija izslēgta jebkādas efektīvas konkurences iespēja (skat. pēc analoģijas 1999. gada 8. jūlija spriedumu lietā C-235/92 P *Montecatini*/Komisija, *Recueil*, I-4539. lpp., 127. punkts).

122 Tādējādi astotais pamats arī ir jānoraida.

I — *Par devīto pamatu — apgalvojums par tiesību kļūdām un pamatojuma trūkumu par pārkāpuma smagumu*

1. Lietas dalībnieku argumenti

123 Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka tā pārkāpuma smagums, par kuru uzlikts sods, esot bijis jāvērtē, ņemot vērā attiecīgā tirgus lielumu, jo tas esot vienīgais pilnīgi objektīvais rādītājs. Vērtējums par pārkāpuma smagumu, kas izdarīts, neņemot vērā šo objektīvo kritēriju, būtu neloģisks un balstītos uz viedokli, kas neatbilst judikatūrai, Regulai Nr. 17 un Pamatnostādnēm naudas sodu noteikšanai, kas tiek

piemērots saskaņā ar Regulas Nr. 17 15. panta 2. punktu un saskaņā ar EOTK līguma 65. panta 5. punktu (OV 1998, C 9, 3. lpp.; turpmāk tekstā — "Pamatnostādnes naudas sodu noteikšanai"). Tātad Pirmās instances tiesa esot nepareizi konstatējusi, ka attiecīgā tirgus lielums, nosakot naudas sodu, esot tikai svarīgs jautājums citu starpā.

124 Turklāt *Dalmine* norāda uz argumentiem, kas it kā pierādot, ka Komisija neesot ņēmusi vērā Pamatnostādnēs naudas sodu noteikšanai izvirzītos kritērijus — pārkāpuma veids, konkrēta ietekme uz tirgu un attiecīgā tirgus lielums — pretēji Pirmās instances tiesas izskaidrojumiem. Apelācijas sūdzības iesniedzēja no tā secina, ka šķietamo pārkāpumu nevarot apzīmēt kā "ārkārtīgi smagu". Turklāt Pirmās instances tiesa neesot šo iedalījumu pienācīgi pamatojusi. Tā esot aprobežojusies ar to, ka ņēmusi vērā Komisijas novērtējumu, neko neizklāstot par tā nozīmīgumu un pamatotību.

125 Visbeidzot *Dalmine* pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā neesot ņēmusi vērā Apstrīdētā lēmuma adresātu uzņēmumu individuālo lielumu. Tas esot pretrunā visiem tiesību un taisnīguma principiem noteikt tai tikpat lielas sankcijas kā, piemēram, *Nippon Steel*, kam esot ievērojami lielāks gada apgrozījums. Tai uzliktā naudas soda nesamērīgums izpaužoties arī tajā apstāklī, ka naudas soda pamata summa atbilstot 16 % no attiecīgo ražojumu noieta pasaulē 1998. gadā, 38 % no noieta Kopienas tirgū un 95 % no noieta Apvienotajā Karalistē, Francijā, Itālijā un Vācijā pārkāpuma izdarīšanas periodā.

126 Komisija vispirms norāda, ka saskaņā ar Pamatnostādnēm naudas soda noteikšanai attiecīgā tirgus lielums esot tikai viens no aspektiem, kas jāņem vērā, novērtējot pārkāpuma smagumu.

127 Turklāt tā norāda, ka Pamatnostādnēs iekļautie kritēriji esot pareizi piemēroti. It īpaši aizliegta vienošanās pārkāpuma veida dēļ vai arī tādēļ, ka tas attiecoties uz ievērojamu kopējā tirgus daļu, varot tikt novērtēta kā "īpaši smags pārkāpums" arī tad, ja tas attiecas uz ražojumu, kam attiecīgajā tirgū nav bijis pārāk liels apgrozījums.

128 Visbeidzot no Pamatnostādnēm par naudas sodu noteikšanu izrietot, ka naudas sodu diferencēšana, ņemot vērā iesaistīto uzņēmumu apgrozījumu, neesot obligāta, bet gan tikai iespējama.

2. Tiesas vērtējums

129 Pārkāpumu smagums jānoskaidro, pamatojoties uz ļoti daudziem apstākļiem, piemēram, īpašajiem lietas apstākļiem, lietā pastāvošās situācijas un naudas sodu preventīvā rakstura, kaut arī nav izstrādāts saistošs vai izsmeļošs to kritēriju saraksts, kas obligāti jāņem vērā (iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Limburgse Vinyl Maatschappij* u.c./Komisija, 465. punkts, un 2005. gada 28. jūnija spriedums apvienotajās lietās C-189/02 P, C-202/02 P, no C-205/02 P līdz C-208/02 P un C-213/02 P *Dansk Rørindustri* u.c./Komisija, Krājums, I-5425. lpp., 241. punkts).

130 Apstākļiem, kas varētu ietekmēt pārkāpumu smaguma novērtējumu, pieskaitāma katra uzņēmuma rīcība, katra uzņēmuma nozīme aizliegtās vienošanās izveidē, labums, ko tie varēja gūt no šīm darbībām, tā lielums un attiecīgo preču vērtība, kā arī risks, ko šāda veida pārkāpumi rada Kopienas mērķiem (skat. iepriekš minēto

spriedumu apvienotajās lietās *Musique Diffusion française* u.c./Komisija, 129. punkts, un iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Dansk Rørindustri* u.c./Komisija, 242. punkts).

131 Šajā sakarā jāpiebilst, ka saskaņā ar Pamatnostādņu naudas soda noteikšanai 1.A punktu "novērtējot pārkāpuma smagumu, jāņem vērā tā raksturs, tā faktiskā ietekme uz tirgu gadījumos, kad to iespējams noteikt, un attiecīgā ģeogrāfiskā tirgus apmērs".

132 Tādējādi pretēji tam, ko apgalvo apelācijas sūdzības iesniedzēja, Pirmās instances tiesa tiesiski pamatoti Apstrīdētā sprieduma 259. punktā nosprieda, ka attiecīgā tirgus lielums ir tikai viens no vairākiem faktoriem, lai novērtētu pārkāpuma smagumu un noteiktu naudas soda summu.

133 Attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentiem, ka Pirmās instances tiesa esot nepareizi un bez pietiekama pamatojuma apstiprinājusi Komisijas izdarīto Pamatnostādņu naudas sodu noteikšanai piemērošanu un pārkāpuma novērtēšanu kā "sevišķi smagu", ir jānorāda uz to, ka Komisijai ir plaša rīcības brīvība un ka Pamatnostādnēs aprakstītā naudas sodu aprēķināšanas metode paredz elastīgu dažādu elementu piemērošanu (2006. gada 29. jūnija spriedums lietā C-308/04 P *SGL Carbon*/Komisija, Krājums, I-5977. lpp., 46. un 47. punkts).

134 Tomēr Tiesai ir jāpārbauda, vai Pirmās instances tiesa ir pareizi novērtējusi šo Komisijas īstenoto rīcības brīvību (iepriekš minētais spriedums lietā *SGL Carbon*/ Komisija, 48. punkts).

135 Šajā sakarā vispirms jākonstatē, ka Pirmās instances tiesa Apstrīdētā sprieduma 263.–265. punktā ir pareizi rezumējusi to, kā Komisija ir piemērojusi Pamatnostādnēs par naudas soda noteikšanu izvirzītos kritērijus:

"263 [..] Apstrīdētā lēmuma 161. apsvērumā Komisija, pamatojot savu secinājumu, ka Apstrīdētā lēmuma 1. pantā minētais pārkāpums bija "sevišķi smags", galvenokārt atsaucās uz visu uzņēmumu nelikumīgo darbību raksturu. Šajā sakarā tā atsaucās uz tirgu sadales vienošanās konkurenci smagi deformējošo raksturu un kaitējumu normālai kopējā tirgus funkcionēšanai, un to, ka nelikumīga darbība bija izdarīta tiši, kā arī konkurences ierobežošanai izveidotās sistēmas institucionālo un slepeno dabu. Komisija tajā pašā 161. apsvērumā arī atsaucās uz faktu, ka "četras minētās dalībvalstis pārstāv lielāko daļu no Kopienas bezšuvju *OCTG* [cauruļu] un [projekta vadu] patēriņa un tādējādi veido paplašinātu ģeogrāfisko tirgu".

264 Savukārt Apstrīdētā lēmuma 160. apsvērumā Komisija konstatē, ka "pārkāpuma faktiskā ietekme uz tirgu ir ierobežota", jo abas attiecīgās preces, proti, standarta *OCTG* caurules un projekta vadi, veidoja tikai 19 % no Kopienas bezšuvju standarta *OCTG* caurulēm un projekta vadiem, un metinātas caurules nākotnē, pateicoties tehnoloģiskam progresam, daļēji varēja aizstāt bezšuvju cauruļu pieprasījumu.

265 Tādējādi Komisija Apstrīdētā lēmuma 162. apsvērumā pēc tam, kad tā šo pārkāpumu bija klasificējusi kā "sevišķi smagu", pamatojoties uz 161. apsvērumā nosauktajiem faktoriem, atsaucās uz Apstrīdētā lēmuma adresātu relatīvi mazajiem attiecīgo preču pārdošanas apjomiem četrās iesaistītajās dalībvalstīs (73 miljoni EUR gadā). Šī atsauce uz ietekmētā tirgus apmēru

atbilst Apstrīdētā lēmuma 160. apsvērumā minētajam novērtējumam, ka pārkāpuma ietekme uz tirgu bija ierobežota. Komisija tāpēc nolēma noteikt naudas sodu tikai 10 miljonu EUR apmērā, kas atspoguļo pārkāpuma smagumu. Taču Pamatnostādnes naudas soda noteikšanai principā par šādas kategorijas pārkāpumu paredz naudas sodu "no 20 miljoniem [EUR]"."

136 No Komisijas izdarītās un iepriekš rezumētās analīzes izriet, ka trīs no Pamatnostādnēs par naudas sodu noteikšanu 1.A punktā izvirzītajiem kritērijiem ir ņemti vērā, izpētot pārkāpuma smagumu. Tāpēc Pirmās instances tiesa Apstrīdētā sprieduma 260. punktā ir pareizi izskaidrojusi, "ka, lai gan Komisija Apstrīdētajā lēmumā skaidri neminēja Pamatnostādnes naudas soda noteikšanai, tā tomēr Apstrīdētā lēmuma adresātiem uzliktā naudas soda apmēru noteica saskaņā ar aprēķina metodi, ko tā bija paredzējusi pamatnostādnēs".

137 Apstrīdētā sprieduma 266.–271. punktā Pirmās instances tiesa ir pārbaudījusi, "vai [263.–265. punktā aprakstītā] Komisijas rīcība, ņemot vērā *Dalmine* pret to celtos iebildumus, ir nelikumīga":

"267 Attiecībā uz *Dalmine* argumentiem par konkrētajiem tirgiem, jāatzīst, ka Apstrīdētā lēmuma 35. un 36. apsvērumā ir definēti attiecīgie ģeogrāfiskie tirgi, kādiem tiem būtu jābūt normālos apstākļos, ja nebūtu nelikumīgās vienošanās, kuru mērķis vai sekas ir to mākslīga sadale. Otrkārt, no Apstrīdētā lēmuma kopumā un īpaši no tā 53.–77. apsvēruma izriet, ka Japānas un Eiropas ražotāju rīcību vietējos tirgos un dažos gadījumos — noteikta pasaules reģiona tirgū noteica īpaši noteikumi, kas atšķīrās katrā no

tirgiem un kas bija Eiropas–Japānas kluba īstenoto komerciālo sarunu rezultāts.

268 Tādējādi *Dalmine* argumenti par to, ka astoņi Apstrīdētā lēmuma adresāti pasaules un Eiropas tirgos pārdeva nelielu daudzumu standarta *OCTG* cauruļu un projekta vadu, ir jānoraida kā nebūtiski. Faktiski pārkāpuma, kas konstatēts Apstrīdētā lēmuma 1. pantā, mērķis, kā arī sekas bija izslēgt katru no minētajiem adresātiem no citu uzņēmumu vietējiem tirgiem, ieskaitot četrus tērauda cauruļu patēriņa ziņā lielākos Eiropas Kopienu dalībvalstu tirgus, kas saskaņā ar Apstrīdētajā lēmumā ietverto novērtējumu bija "sevišķi smags" pārkāpums.

269 Šajā sakarā *Dalmine* argumenti par nelielo daudzumu pārdoto standarta *OCTG* cauruļu un to, ka tā vietējā tirgū metinātās caurules lielā mērā konkurēja ar projekta vadiem, nav nozīmīgi, jo tā dalība tirgu sadales pārkāpumā bija rezultāts tam, ka tas uzņēmās saistības nepārdot Apstrīdētajā lēmumā minētās preces citos tirgos. Tādējādi, pat pieņemot, ka tā izvirzītie apstākļi ir pietiekami pamatoti no tiesiskā viedokļa, tie neietekmē Komisijas secinājumu par *Dalmine* izdarītā pārkāpuma smagumu.

270 Turklāt jānorāda, ka *Dalmine* minēto faktu, ka Apstrīdētā lēmuma 1. pantā konstatētais pārkāpums attiecās tikai uz diviem specifiskiem preču veidiem, proti, *OCTG* standarta caurulēm un projekta vadiem un nevis visām *OCTG* caurulēm un vadiem, Komisija skaidri min Apstrīdētā lēmuma 160. apsvē-

rumā kā faktoru, kas ierobežoja pārkāpuma konkrēto ietekmi uz tirgu (skat. iepriekš minēto 264. punktu). Tāpat Komisija minētajā 160. apsvērumā atsaucās uz konkurences palielināšanos, ko radīja metinātās caurules (skat. arī iepriekš minēto 264. punktu). Tādējādi jākonstatē, ka Komisija jau ir ņēmusi vērā šos kritērijus, Apstrīdētajā lēmumā novērtējot pārkāpuma smagumu.

271 Ņemot vērā iepriekš minēto, jāuzskata, ka "sevišķi smagiem" pārkāpumiem parasti piemērojamās minimālās summas, kas noteikta, ņemot vērā pārkāpuma smagumu, samazināšana par 50 %, kas minēta iepriekš 265. punktā, atbilstoši atspoguļo šā pārkāpuma ierobežoto ietekmi uz konkrēto tirgu."

138 Izmantojot šos apsvērumus, Pirmās instances tiesa saprātīgi un pārliecinoši ir izteikusi savu viedokli par būtiskajiem faktoriem, kas tika izmantoti, novērtējot pārkāpuma smagumu, un tā ir juridiski pietiekami iedziļinājusies apelācijas sūdzības iesniedzējas norādītajos argumentos. Pretēji apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentiem Pirmās instances tiesa nav aprobežojusies tikai ar Komisijas vērtējuma vērā ņemšanu, bet gan pamatīgi pārbaudījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzīto jautājumu, vai Komisija, vērtējot pārkāpuma smagumu, pareizi konstatējusi tā ietekmi uz attiecīgo tirgu. Turklāt Pirmās instances tiesa savā apsvērumā, ka Apstrīdētā lēmuma 1. pantā minētais pārkāpums katrā ziņā esot bijis "ārkārtīgi smags", jo tam esot bijis konkrēts mērķis un zināmā apjomā arī efekts norobežot visus Apstrīdētā lēmuma adresātus no citu uzņēmumu valstu iekšējā tirgus, pareizi ir uzsvērusi to pārkāpumu ievērojamo smagumu, kuri izpaudās valstu iekšējā tirgus sadalīšanā Kopienā.

139 Turklāt, kā Pirmās instances tiesa to arī ir pareizi izskaidrojusi, pārkāpuma ierobežotā iedarbība uz tirgu šajā gadījumā jau ir atbilstoši ņemta vērā, jo Komisija, ņemot vērā pārkāpuma smagumu, ir noteikusi naudas sodu 10 miljonu EUR apmērā.

140 Savā pēdējā saistībā ar šo pamatu izvirzītajā iebildumā apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā nav ņēmusi vērā Apstrīdētā lēmuma adresātu individuālo lielumu.

141 Kā Tiesa jau ir atzinusi, Komisijai, naudas sodu apmēru nosakot atkarībā no konkrētā pārkāpuma smaguma un ilguma, naudas sods nav jāaprēķina, ņemot vērā summas, kas pamatotas ar attiecīgo uzņēmumu apgrozījumu. Komisijai ir atļauts ņemt vērā konkrētā uzņēmuma apgrozījumu, bet šim apgrozījumam nevajadzētu piešķirt nesamērīgu nozīmi salīdzinājumā ar citiem novērtējuma elementiem (iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Dansk Rørindustri* u.c./Komisija, 255. un 257. punkts).

142 Pamatnostādņu naudas soda noteikšanai 1.A punkta sestā daļa atbilst šai judikatūrai. Tā paredz iespēju "atsevišķos gadījumos sabalansēt apmērus, kas noteikti katras [smaguma] pakāpes kategorijas ietvaros, lai ņemtu vērā katra uzņēmuma nelikumīgās darbības specifisko ietekmi un faktiskās sekas attiecībā uz konkurenci". Saskaņā ar minēto apakšpunktu šāda pieeja ir piemērota "īpaši, kur viena veida pārkāpumu izdarījuši uzņēmumi, kuru lielums būtiski atšķiras".

143 Pirmās instances tiesa tiesiski pamatoti Apstrīdētā sprieduma 282. punktā norāda, ka Pamatnostādnēs naudas soda noteikšanai izmantotajiem vārdiem "atsevišķos gadījumos" un "īpaši" izriet, ka sabalansēšana atbilstoši uzņēmuma individuālajam lielumam nav aprēķina sistemātiska stadija, ko Komisija ir sev noteikusi, bet gan iespēja piemēroties, ko tā sev patur, gadījumos, kad tas ir vajadzīgs. Šī rīcības brīvība arī izpaužas arī izteicienā "tā var ņemt", kas ir pirmajā daļā.

144 Pirmās instances tiesa pareizi norāda Apstrīdētā sprieduma 283. punktā, ka "Komisijai, veicot novērtējumu, bija zināma rīcības brīvība attiecībā uz iespēju piemērot naudas sodus, ņemot vērā uzņēmumu lielumu. Tādējādi Komisijai, nosakot naudas soda apmēru, ja tas tiek uzlikts vairākiem uzņēmumiem, kas iesaistīti vienā pārkāpumā, nav jāpārliecinās, vai galējās naudas sodu summas atbilst atšķirībām konkrēto uzņēmumu starpā attiecībā uz to kopējo apgrozījumu [..]".

145 Šis secinājums bija vēl jo vairāk piemērots, jo visi Apstrīdētā lēmuma adresāti bija lielie uzņēmumi, kas bija iemesls tam, ka Komisija neveica naudas soda summu diferencēšanu (skat. Apstrīdētā lēmuma 165. punktu). Šajā sakarā Pirmās instances tiesa ir izdarījusi šādus vairākus pamatotus secinājumus:

"284 [..] *Dalmine* apstrīd šo analīzi un norāda, ka tas bija viens no mazākajiem uzņēmumiem, kam bija adresēts Apstrīdētais lēmums, un tā apgrozījums 1998. gadā bija tikai 667 miljoni EUR. Jāatzīst, ka kopējā visu preču apgrozījuma starpība starp *Dalmine* un vislielāko uzņēmumu šajā lietā, proti, *Nippon*, kura apgrozījums 1998. gadā bija 13 489 miljoni EUR, ir būtiska.

285 Tomēr Komisija savā iebildumu rakstā uzsvēra, un *Dalmine* to neapstrīdēja, ka tas nav ne mazs, ne arī vidēja lieluma uzņēmums. Faktiski Komisijas 1996. gada 3. aprīļa Rekomendācija [Nr.] 96/280/EK par mazu un vidēju uzņēmumu definīciju (OV L 107, 4. lpp.), kas bija piemērojama Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas laikā, īpaši precizē, ka šādi uzņēmumi drīkst nodarbināt līdz 250 darbiniekiem un tā gada apgrozījums nedrīkst pārsniegt 40 miljonus EUR vai to bilance nedrīkst pārsniegt 27 miljonus EUR. Ar Komisijas 2003. gada 6. maija Rekomendāciju [Nr.] 2003/361/EK par mikro, mazu un vidēju uzņēmumu definīciju (OV L 124, 36. lpp.) šie divi pēdējie

ierobežojumi ir palielināti un noteikti attiecīgi 50 miljonu EUR un 43 miljonu EUR apmērā.

286 Lai gan Pirmās instances tiesai nav zināms *Dalmine* darbinieku skaits un bilance, tā konstatē, ka *Dalmine* apgrozījums 1998. gadā vairāk nekā desmit reizes pārsniedza vēlākās Komisijas rekomendācijās noteiktās šī kritērija augstākās robežas. Tādējādi uz Pirmās instances tiesā iesniegtās informācijas pamata jākonstatē, ka Komisija nav kļūdījusies, Apstrīdētā lēmuma 165. apsvērumā konstatējot, ka visi uzņēmumi, kam bija adresēts Apstrīdētais lēmums, bija lieli."

146 Ciktāl apelācijas sūdzības iesniedzēja, lai pamatotu naudas sodu nesamērīgumu, atsaucas uz to, ka šā soda pamata summa atbilstot 16 % no attiecīgo ražojumu noieta pasaulē 1998. gadā, 38 % no noieta Kopienas tirgū un 95 % no noieta Apvienotajā Karalistē, Francijā, Itālijā un Vācijā pārkāpuma izdarīšanas periodā, jānorāda, ka Regulas Nr. 17 15. panta 2. punktā minētā maksimālā robeža 10 % apmērā attiecas uz attiecīgā uzņēmuma apgrozījumu visā pasaulē un ir spēkā tikai attiecībā uz naudas sodu galīgo summu (spriedums apvienotajās lietās *Dansk Rørindustri* u.c./Komisija, 278. punkts, un spriedums lietā *SGL Carbon*/Komisija, 82. punkts). Tā kā apelācijas sūdzības iesniedzēja neizvirza apspriešanai Apstrīdētā sprieduma 287. punkta secinājumu, ka tai ar Apstrīdēto lēmumu uzliktais naudas sods 10,8 miljonu EUR apmērā esot veidojis tikai 1,62 no tās apgrozījuma visā pasaulē 1998. gadā 667 miljonu EUR apmērā, tā nevar norādīt uz vispārzināmu nesamērīgumu starp šo naudas sodu un tās uzņēmuma lielumu.

147 Tā kā neviens no izvirzītajiem iebildumiem nevar tikt apmierināts, tad devītais pamats ir jānoraida.

J — *Par desmito pamatu — apgalvojums par tiesību kļūdām un pamatojuma neesamību saistībā ar pārkāpuma ilgumu un atbildību mīkstinošajiem apstākļiem*

1. Lietas dalībnieku argumenti

148 *Dalmine* norāda, ka esot bijis jāņem vērā noteikti atbildību mīkstinoši apstākļi, piemēram, nenozīmīgā un pasīvā loma Apstrīdētā lēmuma 1. pantā minētā pārkāpuma īstenošanā un tas, ka pārkāpums esot pārtraukts jau pēc Komisijas pirmās iejaukšanās. Pat ja šie apstākļi automātiski neesot jāņem vērā, Komisijai esot bijis jānorāda iemesli, kāpēc tā nav samazinājusi naudas soda apmēru, izmantojot šo pamatojumu. Pirmās instances tiesai esot vajadzējis konstatēt pamatojumu trūkumu un izteikt iebildumus pret to.

149 No otra norādītā atbildību mīkstinošā apstākļa turklāt izrietot, ka *Dalmine* ir izdarījusi tikai vienu pārkāpumu, kas noticis neilgu laiku, un ka šajā ziņā Apstrīdētais spriedums esot pretrunīgs.

150 Visbeidzot *Dalmine* izvirza vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, jo sadarbība administratīvās procedūras gaitā neesot novērtēta tādā pašā veidā kā *Vallourec* sadarbība.

151 Komisija izklāsta, ka attiecībā uz naudas sodiem Pirmās instances tiesai ir neierobežota kompetence un ka Pirmās instances tiesa šajā gadījumā šo kompetenci arī pienācīgi esot izmantojusi un Apstrīdētājā spriedumā atspoguļojusi iemeslus, kuru dēļ apelācijas sūdzības iesniedzējas norādītie atbildību mīkstinošie apstākļi

neesot pamatoti. Attiecīgajos sprieduma punktos Pirmās instances tiesa īpaši pareizi ir konstatējusi, ka *Dalmine* neesot pārtraukusi pārkāpumu pēc Komisijas iejaukšanās un ka tā nav sadarbojusies tādā pašā mērā kā *Vallourec*.

2. Tiesas vērtējums

152 Vispirms attiecībā uz šķietamo nevienlīdzīgo attieksmi pret apelācijas sūdzības iesniedzēju un *Vallourec*, nosakot naudas sodu, ir jānorāda, ka ja apelācijas sūdzības ietvaros Tiesa taisnīguma apsvērumu dēļ nevar ar savu vērtējumu aizstāt Pirmās instances tiesas vērtējumu, kas pieņem spriedumu, īstenojot savu neierobežoto kompetenci par naudas sodu summu, kas uzlikti uzņēmumiem par Kopienu tiesību pārkāpumu, tad turpretim šīs kompetences īstenošana, nosakot minēto naudas sodu summu, nedrīkst radīt diskrimināciju starp uzņēmumiem, kas pretēji EKL 81. panta 1. punktā noteiktajam ir bijuši vienošanos vai saskaņoto darbību dalībnieki (2000. gada 16. novembra spriedums lietā C-291/98 P *Sarrió*/Komisija, *Recueil*, I-9991. lpp., 96. un 97. punkts, un iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Limburgse Vinyl Maatschappij* u.c./Komisija, 617. punkts).

153 Tomēr apelācijas sūdzībā ir jānorāda tiesību argumenti, kas specifiski atbalsta pamatu, ar kuru tiek apgalvots vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums; pretējā gadījumā minētais pamats var tikt atzīts par nepieņemamu (iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Limburgse Vinyl Maatschappij* u.c./Komisija, 618. punkts).

154 Šajā lietā Komisija, kā izskaidrots šī sprieduma 19. punktā, samazinājusi *Vallourec* noteikto sodu par 40 % un apelācijas sūdzības iesniedzējai uzlikto sodu — par 20 %, lai ņemtu vērā faktu, ka abi šie uzņēmumi sadarbojušies ar to administratīvajā procedūrā.

155 Ciktāl apelācijas sūdzības iesniedzēja iebilst pret Pirmās instances tiesas izskaidrojumu Apstrīdētā sprieduma 344. punktā, saskaņā ar kuru, "lai gan *Dalmine* atbildes uz uzdotajiem jautājumiem Komisijai bija noderīgas, tās tikai neprecīzāk un neskaidrāk apliecināja noteiktu informāciju, ko Verluka liecību veidā jau bija sniedzis *Vallourec*", tās argumentācija attiecas uz faktiskajiem apstākļiem un tādēļ ir noraidāma kā nepieņemama. Tādēļ tas nav Tiesas uzdevums saistībā ar šo apelāciju pārbaudīt Pirmās instances tiesas secinājumus Apstrīdētā sprieduma 345. punktā par to, ka "*Dalmine* Komisijai sniegtā informācija pirms [paziņojuma par iebildumiem] iesniegšanas nav salīdzināma ar to, kuru sniedza *Vallourec*, un nav pietiekama, lai pamatotu *Dalmine* uzliktā naudas soda samazināšanu vairāk nekā par 20 %, kas tika veikts tādēļ, ka tas neapstrīdēja faktus. Faktiski, lai gan faktu neapstrīdēšana būtiski atvieglo Komisijas darbu, to nevar teikt par informāciju, ko *Dalmine* tai iesniedza pirms [paziņojuma par iebildumiem] izdošanas".

156 Attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentiem par tās nenozīmīgo un pasīvo lomu Apstrīdētā lēmuma 1. pantā minētā pārkāpuma īstenošanā Pirmās instances tiesa Apstrīdētā sprieduma 327. punktā ir atsaukusies uz tā paša sprieduma 280.–297. punktā izdarīto analīzi, kurā ir teikts:

"288 [..] Par *Dalmine* argumentu, ka tā rīcība tirgu ietekmēja minimāli, jo tā stāvoklis tirgū bija nenozīmīgs, vēlreiz jāatkārto, ka *Dalmine* argumentiem par nelielo pārdoto standarta *OCTG* cauruļu daudzumu un metināto cauruļu nozīmi konkurencē ar projekta vadiem tā vietējā tirgū nav nozīmes, jo tā līdzdalība pārkāpumā, kas bija vienošanās par tirgu sadali, bija rezultāts saistībām, kuras tas uzņēmās, nepārdot attiecīgās preces citos tirgos [..]. Tādējādi, pat pieņemot, ka tā minētie apstākļi ir pietiekami pierādīti no tiesību viedokļa, tie neietekmē Komisijas secinājumu par *Dalmine* izdarītā pārkāpuma smagumu.

[..]

290 Tā kā *Dalmine* ir vienīgais Itālijas loceklis Eiropas–Japānas klubā, jākonstatē, ka tā piedalīšanās šajā vienošanās bija pietiekama, lai paplašinātu tās ģeogrāfiskās piemērošanas jomu Kopienas dalībvalstī. Tādējādi jākonstatē, ka *Dalmine* dalība šajā pārkāpumā būtiski ietekmēja Kopienas tirgu. Lai novērtētu *Dalmine* līdzdalības Apstrīdētā lēmuma 1. pantā konstatētā pārkāpumā konkrēto ietekmi uz šajā pantā minēto preču tirgiem, šis apstāklis ir daudz svarīgāks par vienkāršu vispārējo visu uzņēmumu apgrozījuma salīdzinājumu.

[..]

294 Tāpat attiecībā uz argumentu par *Dalmine* pasīvo lomu aizliegtā vienošanās, kas ir atbildību mīkstinošs apstāklis saskaņā ar Pamatnostādņu naudas soda noteikšanai 3. punktu, jāatzīmē, ka šī sabiedrība nenoliedz savu piedalīšanos Eiropas–Japānas kluba sanāksmēs. [..]

295 Šajā lietā *Dalmine* neapgalvo, ka Eiropas–Japānas kluba sanāksmēs tas piedalījās retāk nekā citi minētā kluba locekļi, kas saskaņā ar judikatūru varētu attaisnot naudas soda samazināšanu tā labā [..]. Turklāt tas nemin nevienu konkrētu apstākli vai pierādījumu, kas liecinātu, ka tā attieksme

konkrētajās sanāksmēs bija pavisam pasīva vai konformistiska. Gluži pretēji, kā norādīts iepriekš 290. punktā, vienošanās par tirgu sadali ietvēra Itālijas tirgu tikai tāpēc, ka *Dalmine* bija Eiropas–Japānas kluba locekle [..]."

157 Šajā analīzē nav pieļautas tiesību kļūdas; Pirmās instances tiesa pareizi ir pieņēmusi, ka *Dalmine* loma Apstrīdētā lēmuma 1. pantā minētā pārkāpuma īstenošanā nebija ne nenozīmīga, ne arī vienīgi pasīva vai piekrītoša, tā kā šajā ziņā nebija jāņem vērā atbildību mīkstinošs apstāklis.

158 Visbeidzot Pirmās instances tiesa attiecībā uz apgalvoto pārkāpuma izbeigšanu pēc Komisijas pirmās iejaukšanās Apstrīdētā sprieduma 328. un 329. punktā ir pareizi izklāstījusi, "ka pārkāpums tika nekavējoties pārtraukts, jāuzskata, ka Pamatnostādņu naudas soda noteikšanai 3. punktā minēto "pārkāpuma pārtraukšana uzreiz pēc Komisijas iejaukšanās" loģiski var uzskatīt par atbildību mīkstinošu apstākli tikai tad, ja pastāv iemesli uzskatīt, ka šāda iejaukšanās mudināja minētos uzņēmumus izbeigt savu konkurenci deformējošo rīcību" un "naudas soda apmērs uz šā pamata nav jāsamazina, ja pārkāpums jau ir beidzies pirms datuma, kad iejaucās Komisija, vai ja šie uzņēmumi pirms minētā datuma bija pieņēmuši noteiktu lēmumu to izbeigt".

159 Kā atspoguļots iepriekš 6. punktā, Komisija šajā lietā 1994. gada novembrī nolēma uzsākt izmeklēšanu un 1994. gada decembrī veica pirmās pārbaudes.

160 Apstrīdētā sprieduma 331. un 332. punktā Pirmās instances tiesa ir konstatējusi, ka Apstrīdētā lēmuma 1. pantā minētais pārkāpums, par kuru *Dalmine* ir uzlikts naudas sods, tika pabeigts vai tieši tuvojās beigām, kad Komisija 1994. gada 1. un 2. decembrī uzsāka izmeklēšanu. Pirmās instances tiesa no tā pareizi izsecinājusi, ka pārkāpuma beigšana, nosakot naudas sodu, nevar būt atbildību mīkstinošs apstāklis.

161 No visa iepriekš minētā izriet, ka otrais pamats ir jānoraida.

162 Tā kā nav pieņemams neviens no *Dalmine* izvirzītajiem pamatiem, apelācijas sūdzība ir jānoraida.

V — Par tiesāšanās izdevumiem

163 Reglamenta 122. panta pirmā daļa paredz, ka, ja apelācija nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriest *Dalmine* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā apelācijas sūdzības iesniedzējai spriedums ir nelabvēlīgs, tad jāpiespriež apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) apelāciju noraidīt;

2) *Dalmine SpA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]